

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

7 september 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 297/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 297/02	Mål C-378/16 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2020 – Inclusion Alliance for Europe GEIE mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Skiljedomsklausul – Bidragsavtal som ingåtts i samband med det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) och ramprogrammet för innovation och konkurrenskraft (2007–2013) – Projekten MARE, Senior och ECRN – Kommissionens beslut att återkräva en del av det bidrag som utbetalats – Unionsdomstolens behörighet)	2
2020/C 297/03	Mål C-517/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Milkias Addis mot Förbundsrepubliken Tyskland (Begäran om förhandsavgörande – Området med frihet, säkerhet och rättvisa – Asylpolitik – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Direktiv 2013/32/EU – Artiklarna 14 och 34 – Skyldighet att ge den som ansöker om internationellt skydd möjlighet till en personlig intervju innan ett avvisningsbeslut fattas – Åsidosättande av skyldigheten under förfarandet i första instans – Följder)	2

2020/C 297/04	Mål C-584/17 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2020 – ADR Center SpA mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Skiljedomsklausul – Bidragsavtal som ingåtts i samband med det särskilda programmet "Civilrätt" för perioden 2007 – 2013 – Revisionsrapporter i vilka det ifrågasätts att vissa kostnader är stödberättigande – Europeiska kommissionens beslut att återkräva felaktigt utbetalda belopp – Artikel 299 FEUF – Kommissionens befogenhet att anta ett verkställbart beslut inom ramen för avtalsförhållanden – Unionsdomstolens behörighet – Effektivt domstolsskydd)	3
2020/C 297/05	Mål C-311/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – Data Protection Commissioner mot Facebook Ireland Limited och Maximilian Schrems (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8 och 47 – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 2.2 – Tillämpningsområde – Överföring av personuppgifter till tredje land för kommersiella syften – Artikel 45 – Kommissionens beslut om adekvat skyddsnivå – Artikel 46 – Överföringar som omfattas av lämpliga skyddsåtgärder – Artikel 58 – Tillsynsmyndigheternas befogenhet – Behandling av de överförda uppgifterna som utförs av myndigheterna i ett tredjeland för syften som avser den nationella säkerheten – Bedömning av huruvida en adekvat skyddsnivå säkerställs i ett tredjeland – Beslut 2010/87/EU – Standardiserade skyddsklausuler för överföring av personuppgifter till tredjeland – Lämpliga skyddsåtgärder som vidtas av den personuppgiftsansvarige – Giltighet – Genomförandebeslut (EU) 2016/1250 – Säkerställande av adekvat skydd genom skölden för skydd av privatlivet i Europeiska unionen-Förenta staterna – Giltighet – Klagomål från en enskild person vars uppgifter har överförts från Europeiska unionen till Förenta staterna)	4
2020/C 297/06	Mål C-549/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 – Europeiska kommissionen mot Rumänien (Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism – Direktiv (EU) 2015/849 – Införlivande har inte skett och/eller underrättelse om åtgärder för införlivande inte lämnats – Artikel 260.3 FEUF – Yrkande om föreläggande att betala ett schablonbelopp)	5
2020/C 297/07	Mål C-550/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 – Europeiska kommissionen mot Irland (Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism – Direktiv (EU) 2015/849 – Införlivande har inte skett och/eller underrättelse om åtgärder för införlivande har inte lämnats – Artikel 260.3 FEUF – Yrkande om föreläggande att betala ett schablonbelopp)	6
2020/C 297/08	Mål C-606/18 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Den europeiska marknaden för underjords- och undervattencablar – Marknadsuppdelning inom ramen för projekt – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 20 – Kommissionens befogenheter vid inspektioner i kartellärenden – Befogenhet att kopiera uppgifter utan föregående granskning och därefter kontrollera dem i kommissionens lokaler – Böter – Obegränsad behörighet)	6
2020/C 297/09	Mål C-610/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – AFMB Ltd m.fl. / Raad van Bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Begäran om förhandsavgörande – Migrerande arbetstagare – Social trygghet – Tillämplig lagstiftning – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Artikel 14 led 2 a – Begreppet "person som hör till den resande personalen hos ett företag" – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 13.1 b – Begreppet "arbetsgivare" – Lastbilschaufförer som normalt arbetar som anställda i två eller flera medlemsstater eller i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) – Lastbilschaufförerna har ingått ett anställningsavtal med ett företag men det är ett annat företag som utövar den faktiska arbetsledningsrätten över nämnda lastbilschaufförer och sistnämnda företag har sin hemvist i den medlemsstat där lastbilschaufförerna är bosatta – Fastställelse av vilket företag som ska anses vara "arbetsgivare")	7

2020/C 297/10	Mål C-658/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Bologna – Italien) – UX mot Governo della Repubblica italiana (Begäran om förhandsavgörande – Upptagande till prövning – Artikel 267 FEUF – Begreppet ”nationell domstol” – Kriterier – Socialpolitik – Direktiv 2003/88/EG – Tillämpningsområde – Artikel 7 – Årlig betald semester – Direktiv 1999/70/EG – Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP – Klausulerna 2 och 3 – Begreppet visstidsanställd – Fredsdomare och ordinarie domare – Särbehandling – Klausul 4 – Icke-diskrimineringsprincipen – Begreppet ”objektiva grunder”)	8
2020/C 297/11	C-686/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – OC m.fl., Adusbef, Federconsumatori, PB m.fl. och QA m.fl. mot Banca d’Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell’Economia e delle Finanze (Begäran om förhandsavgörande – Upptagande till prövning – Artikel 63 och följande artiklar FEUF – Fri rörlighet för kapital – Artikel 107 och följande artiklar FEUF – Statligt stöd – Artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Näringsfrihet – Rätt till egendom – Förordning (EU) nr 575/2013 – Tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag – Artikel 29 – Förordning (EU) nr 1024/2013 – Artikel 6.4 – Tillsyn över kreditinstitut – Särskilda uppgifter som har tilldelats Europeiska centralbanken (ECB) – Delegerad förordning (EU) nr 241/2014 – Tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut – Nationella bestämmelser i vilka det fastställs en kapitalgräns för folkbanker som har bildats i form av kooperativa sammanslutningar och vilka tillåter begränsningar av utträdande aktieägares rätt till inlösen av sina aktier)	9
2020/C 297/12	Mål C-714/18 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 – ACTC GmbH/ Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Taiga AB (Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) 207/2009 – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket tigha – Invändning som framställts av innehavaren av det äldre EU-varumärket TAIGA – Delvist avslag på registreringsansökan – Artikel 8.1 b – Bedömning av risken för förväxling – Bedömning av den begreppsmässiga likheten mellan de motstående kännetecknen – Artikel 42.2 – Bevis för verklig användning av det äldre varumärket – Bevis för användning av ”en del av varorna eller tjänsterna” – Fastställande av en underkategori av varor)	10
2020/C 297/13	Mål C-771/18: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 16 juli 2020 – Europeiska kommissionen/ Ungern (Fördragsbrott – Inre marknader för el och naturgas – Överföringssystem för el och naturgas – Villkor för tillträde – Förordning (EG) nr 714/2009 – Artikel 14.1 – Förordning (EG) nr 715/2009 – Artikel 13.1 – Kostnader – Fastställande av avgifter för nättillträde – Direktiv 2009/72/EG – Artikel 37.17 – Direktiv 2009/73/EG – Artikel 41.17 – Nationella rättsmedel – Principen om ett effektivt rättsskydd)	10
2020/C 297/14	Mål C-73/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Belgische Staat, företrädd av Minister van Werk, Economie en Consumenten, med ansvarsområdet Buitenlandse handel, och Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, numera Algemene Directie Economische Inspectie, Directur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, numera Algemene Directie Economische Inspectie, mot Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 1.1 – Tillämpningsområde – Begreppet privaträttens område – Talan om förbudsföreläggande som väckts av en myndighet för att skydda konsumentintressen)	11
2020/C 297/15	C-80/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – förfarande inlett av E.E. (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 650/2012 – Tillämpningsområde – Begreppet arv med gränsöverskridande verkan – Begreppet den avlidnes hemvist – Artikel 3.2 – Begreppet domstol – Huruvida notarier omfattas av reglerna om domstols behörighet – Artikel 3.1 g och i – Begreppen dom och officiell handling – Artiklarna 5, 7 och 22 – Avtal om val av domstol och av den lag som är tillämplig på arvet – Artikel 83.2 och 83.4 – Övergångsbestämmelser)	12

2020/C 297/16	Mål C-97/19: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG / Hauptzollamt Köln (Begäran om förhandsavgörande – Tullkodexen – Tulldeklarationer – Artikel 78 i tullkodexen – Ändring av tulldeklarationen – Deklarantens namn – Ändring av uppgifterna om den person som är deklarant som syftar till att visa att det föreligger ett indirekt ombudsförhållande – Den person som har erhållit en importlicens är indirekt företräd)	13
2020/C 297/17	Mål C-129/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Presidenza del Consiglio dei Ministri mot BV (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2004/80/EG – Artikel 12.2 – Nationella ersättningsordningar för offer för uppsåtliga våldsbrott som garanterar en rättvis och lämplig ersättning – Tillämpningsområde – Brottsoffer som är bosatt i den medlemsstat där det uppsåtliga våldsbrottet begåtts – Skyldighet att låta detta brottsoffer omfattas av det nationella ersättnings-systemet – Begreppet ”rättvis och lämplig ersättning” – Medlemsstaternas ansvar vid överträdelse av unionsrätten)	13
2020/C 297/18	Förenade målen C-133/19, C-136/19 och C-137/19: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d’État – Belgien) – B.M.M. (C-133/19 och C-136/19), B.S. (C-133/19), B.M. (C-136/19), B.M.O. (C-137/19) mot Belgiska staten (Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 4.1 – Begreppet ”underårigt barn” – Artikel 24.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Barnets bästa – Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Barn till referenspersonen vilka uppnått myndighetsålder under beslutsförandet eller under det domstolsförfarande som inletts mot beslutet om avslag på ansökan om familjeåterförening)	14
2020/C 297/19	Förenade målen C-224/19 och C-259/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca och från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Spanien) – CY mot Caixabank SA (C-224/19), LG och PK mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19) (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Konsumentavtal – Hypotekslån – Oskäligen avtalsvillkor – Avtalsvillkor om att det är låntagaren som ska betala samtliga omkostnader för upprättande och avveckling av hypotekslån – Rättsverkan av att nämnda avtalsvillkor förklaras ogiltiga – Nationell domstols behörighet i fråga om ett avtalsvillkor som anses vara ”ogiltigt” – Kostnadsfördelning – Tillämpning av nationella bestämmelser som gäller utfyllnadsvis – Artikel 3.1 – Bedömning av avtalsvilkors oskälighet – Artikel 4.2 – Avtalsvillkor om avtalets huvudföremål eller förhållandet mellan pris och ersättning omfattas inte – Villkor – Artikel 5 – Skyldighet att formulera avtalsvillkor på ett klart och begripligt sätt – Rättegångskostnader – Preskription – Effektivitetsprincipen)	15
2020/C 297/20	Mål C-249/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – JE mot KF (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 1259/2010 – Fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad – Enhetliga regler – Artikel 10 – Tillämpning av domstolslandets lag)	16
2020/C 297/21	Mål C-253/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Guimarães – Portugal) – MH, NI mot OJ, Novo Banco SA (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Insolvensförfaranden – Förordning (EU) 2015/848 – Artikel 3 – Internationell behörighet – Platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen – Enskild som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare – Motbevisbar presumtion om att platsen för dennes huvudsakliga intressen är dennes hemvist – Kullkastande av presumtionen – Situation där gäldenärens enda fasta egendom är belägen utanför gäldenärens hemvistmedlemsstat)	16
2020/C 297/22	Mål C-411/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – WWF Italia o.n.l.u.s., m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 6 – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Särskilda bevarandeområden – Byggandet av en vägsträcka – Bedömning av projektets konsekvenser för det berörda särskilda bevarandeområdet – Godkännande – Tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse)	17

2020/C 297/23	Mål C-424/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Cabinet de avocat UR mot Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Artikel 9.1 – Begreppet ”beskattningsbar person” – Person som utövar advokaturket – Lagakraftvunnet domstolsavgörande – Principen om rättskraft – Principens räckvidd när avgörandet är oförenligt med unionsrätten)	18
2020/C 297/24	Mål C-496/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria regionale della Campania – Italien) – Antonio Capaldo SpA mot Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno (Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemenskapens tullkodex – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Kontroll av varor – Begäran om ändring av tulldeklarationen – Kontroll i efterhand)	19
2020/C 297/25	Mål C-686/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – SIA ”Soho Group” mot Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Konsumentkreditavtal – Direktiv 2008/48/EG – Begreppet ”konsumentens sammanlagda kreditkostnad” – Kostnader för att förlänga krediten)	19
2020/C 297/26	Mål C-436/19 P: Överklagande ingett den 6 juni 2019 av Abaco Energy SA m.fl. av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 25 mars 2019 i mål T-186/18, Abaco Energy m.fl. mot kommissionen	20
2020/C 297/27	Mål C-176/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Julia (Rumänien) den 7 april 2020 – SC Avio Lucos SRL mot Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	20
2020/C 297/28	Mål C-179/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 7 april 2020 – Fondul Proprietatea SA mot Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, i likvidation, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA	21
2020/C 297/29	Mål C-182/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Suceava (Rumänien) den 23 april 2020 – BE, DT mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP	22
2020/C 297/30	Mål C-217/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Overijssel (Nederländerna) den 25 maj 2020– XXXX mot Staatssecretaris van Financiën	22
2020/C 297/31	Mål C-218/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Mureș (Rumänien) den 27 maj 2020 – Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD mot SC Samidani Trans SRL	23
2020/C 297/32	Mål C-225/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 29 maj 2020 – Euro Delta Danube Srl mot Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea	23
2020/C 297/33	Mål C-233/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 4 juni 2020 – WD mot Job-medium GmbH i likvidation	24
2020/C 297/34	Mål C-237/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 5 juni 2020 – Federatie Nederlandse Vakbeweging mot Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV	25
2020/C 297/35	Mål C-241/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgien) den 5 juni 2020 – BJ mot État belge	26
2020/C 297/36	Mål C-245/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Midden-Nederland (Nederländerna) den 29 maj 2020 – X och Z mot Autoriteit Persoonsgegevens	27

2020/C 297/37	Mål C-246/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgien) den 3 juni 2020 – Openbaar Ministerie mot EA	28
2020/C 297/38	Mål C-251/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 10 juni 2020 – Gtflix Tv / DR	28
2020/C 297/39	Mål C-253/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 9 juni 2020 – Impexco N.V. mot Novartis AG	29
2020/C 297/40	Mål C-254/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 9 juni 2020 – PI Pharma NV mot Novartis AG och Novartis Pharma NV	29
2020/C 297/41	Mål C-269/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 18 juni 2020 – Finanzamt T mot S	30
2020/C 297/42	Mål C-274/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Massa (Italien) den 19 juni 2020 – GN, WX mot Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara	31
2020/C 297/43	Mål C-283/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgien) den 25 juni 2020 – CO, ME, GC och 42 andra mot MJ, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens råd, Eulex Kosovo	32
2020/C 297/44	Mål C-288/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal judiciaire – Bobigny (Frankrike) den 30 juni 2020 – BNP Paribas Personal Finance SA mot ZD	32
2020/C 297/45	Mål C-289/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 30 juni 2020 – IB mot FA	34
2020/C 297/46	Mål C-290/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 30 juni 2020 – AS Latvijas Gāze mot Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija	34
2020/C 297/47	Mål C-299/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 juli 2020 – Icade Promotion Logement SAS mot Ministère de l'Action et des Comptes publics	35
2020/C 297/48	Mål C-328/20: Talan väckt den 22 juli 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike	36
2020/C 297/49	Mål C-331/20 P: Överklagande ingett den 22 juli 2020 av Volotea, SA av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-607/17, Volotea mot kommissionen	37
2020/C 297/50	Mål C-343/20 P: Överklagande ingett den 23 juli 2020 av Easyjet Airline Co. Ltd av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-8/18, Easyjet Airline mot kommissionen	38
Tribunalen		
2020/C 297/51	Mål T-371/20: Talan väckt den 15 juni 2020 – Pollinis France mot kommissionen	39
2020/C 297/52	Mål T-381/20: Talan väckt den 20 juni 2020 – Datax mot REA	39
2020/C 297/53	Mål T-392/20: Talan väckt den 19 juni 2020 – Flašker mot kommissionen	40
2020/C 297/54	Mål T-404/20: Talan väckt den 27 juni 2020 – Global Translation Solutions mot kommissionen	41
2020/C 297/55	Mål T-415/20: Talan väckt den 3 juli 2020 – KT mot EIB	42
2020/C 297/56	Mål T-425/20: Talan väckt den 3 juli 2020 – KU mot Europeiska utrikestjänsten	43
2020/C 297/57	Mål T-435/20: Talan väckt den 7 juli 2020 – JR mot kommissionen	44
2020/C 297/58	Mål T-440/20: Talan väckt den 10 juli 2020 – Jindal Saw och Jindal Saw Italia mot kommissionen	44

2020/C 297/59	Mål T-441/20: Talan väckt den 10 juli 2020 – Jindal Saw och Jindal Saw Italia mot kommissionen .	45
2020/C 297/60	Mål T-442/20: Överklagande ingett den 13 juli 2020 – Grangé och Van Strydonck mot EUIPO – Nema (âme)	46
2020/C 297/61	Mål T-443/20: Överklagande ingett den 13 juli 2020 – Sanford mot EUIPO – Avery Zweckform (Etiketter)	46
2020/C 297/62	Mål T-457/20: Talan väckt den 13. juli 2020 – VeriGraft mot Easme	47
2020/C 297/63	Mål T-464/20: Överklagande ingett den 21 juli 2020 – Eggy Food mot EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)	48
2020/C 297/64	Mål T-474/20: Talan väckt den 24 juli 2020 – LD mot kommissionen	48

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2020/C 297/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 287, 31.8.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 279, 24.8.2020

EUT C 271, 17.8.2020

EUT C 262, 10.8.2020

EUT C 255, 3.8.2020

EUT C 247, 27.7.2020

EUT C 240, 20.7.2020

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2020 – Inclusion Alliance for Europe GEIE mot Europeiska kommissionen

(Mål C-378/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Skiljedomsklausul – Bidragsavtal som ingåtts i samband med det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) och ramprogrammet för innovation och konkurrenskraft (2007–2013) – Projekten MARE, Senior och ECRN – Kommissionens beslut att återkräva en del av det bidrag som utbetalats – Unionsdomstolens behörighet)

(2020/C 297/02)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Inclusion Alliance for Europe GEIE (ombud: A. D'Amico och S. Famiani, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Moro, S. Delaude och L. Di Paolo, sedan F. Moro och S. Delaude, i egenskap av ombud, biträdda av D. Gullo, avvocato)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals beslut av den 21 april 2016 i mål T-539/13, Inclusion Alliance for Europe/kommissionen (T539/13, ej publicerat EU:T:2016:235) upphävs.
- 2) Mål T-539/13 återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 326 av den 05.09.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Milkias Addis mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-517/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Området med frihet, säkerhet och rättvisa – Asylpolitik – Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd – Direktiv 2013/32/EU – Artiklarna 14 och 34 – Skyldighet att ge den som ansöker om internationellt skydd möjlighet till en personlig intervju innan ett avvisningsbeslut fattas – Åsidosättande av skyldigheten under förfarandet i första instans – Följder)

(2020/C 297/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Milkiyas Addis

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

Artiklarna 14 och 34 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken ett åsidosättande av skyldigheten att ge en person som ansöker om internationellt skydd möjlighet till en personlig intervju innan ett avvisningsbeslut fattas med stöd av artikel 33.2 a i detta direktiv, inte medför att beslutet ska undanröjas och ärendet återförvisas till den beslutande myndigheten, förutom om denna lagstiftning ger sökanden möjlighet att under förfarandet för överklagande av ett sådant beslut personligen lägga fram alla sina argument mot nämnda beslut, under ett hörande som genomförs med iakttagande av de tillämpliga grundläggande villkoren och garantierna, som anges i artikel 15 i nämnda direktiv, och dessa argument inte kan föranleda en ändring av beslutet.

(¹) EUT C 392, 20.11.2017

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2020 – ADR Center SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-584/17 P) (¹)

(Överklagande – Skiljedomsklausul – Bidragsavtal som ingåtts i samband med det särskilda programmet "Civilrätt" för perioden 2007 – 2013 – Revisionsrapporter i vilka det ifrågasätts att vissa kostnader är stödberättigande – Europeiska kommissionens beslut att återkräva felaktigt utbetalda belopp – Artikel 299 FEUF – Kommissionens befogenhet att anta ett verkställbart beslut inom ramen för avtalsförhållanden – Unionsdomstolens behörighet – Effektivt domstolsskydd)

(2020/C 297/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ADR Center SpA (ombud: A. Guillerme och T. Bontinck, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och A Katsimerou)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) ADR Center SpA ska bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader och ersätta två tredjedelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära en tredjedel av sina rättegångskostnader och ersätta en tredjedel av ADR Center SpA:s rättegångskostnader.

(¹) EUT C 5, 08.01.2018

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – Data Protection Commissioner mot Facebook Ireland Limited och Maximillian Schrems

(Mål C-311/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8 och 47 – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 2.2 – Tillämpningsområde – Överföring av personuppgifter till tredje land för kommersiella syften – Artikel 45 – Kommissionens beslut om adekvat skyddsnivå – Artikel 46 – Överföringar som omfattas av lämpliga skyddsåtgärder – Artikel 58 – Tillsynsmyndigheternas befogenhet – Behandling av de överförda uppgifterna som utförs av myndigheterna i ett tredjeland för syften som avser den nationella säkerheten – Bedömning av huruvida en adekvat skyddsnivå säkerställs i ett tredjeland – Beslut 2010/87/EU – Standardiserade skyddsklausuler för överföring av personuppgifter till tredjeland – Lämpliga skyddsåtgärder som vidtas av den personuppgiftsansvarige – Giltighet – Genomförandebeslut (EU) 2016/1250 – Säkerställande av adekvat skydd genom skölden för skydd av privatlivet i Europeiska unionen – Förenade staterna – Giltighet – Klagomål från en enskild person vars uppgifter har överförts från Europeiska unionen till Förenade staterna)

(2020/C 297/05)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Data Protection Commissioner

Motpart: Facebook Ireland Limited och Maximillian Schrems

ytterligare deltagare i rättegången: The United States of America, Electronic Privacy Information Centre, BSA Business Software Alliance Inc. och Digitaleurope

Domslut

- 1) Artikel 2.1 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ska tolkas så, att en överföring av personuppgifter i kommersiellt syfte från en näringsidkare etablerad i en medlemsstat till en annan näringsidkare etablerad i ett tredjeland, omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, trots att dessa uppgifter, under eller efter denna överföring, kan komma att behandlas av myndigheterna i det tredjelandet för ändamål som avser säkerhet, försvar och nationell säkerhet.
- 2) Artikel 46.1 och 46.2 c i förordning 2016/679 ska tolkas så, att de lämpliga skyddsåtgärder, lagstadgade rättigheter och effektiva rättsmedel som krävs enligt dessa bestämmelser ska säkerställa att personer vars personuppgifter överförs till ett tredjeland med stöd av standardiserade dataskyddsbestämmelser åtnjuter en skyddsnivå som är väsentligen likvärdig med den som garanteras inom Europeiska unionen genom denna förordning, jämförd med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Vid bedömningen av den skyddsnivå som säkerställs i samband med en sådan överföring ska hänsyn tas till såväl de avtalsvillkor som överenskommits mellan den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet, som är etablerade i unionen, och mottagaren av överföringen i det berörda tredjelandet, som de relevanta delarna av rättssystemet i det tredjelandet, särskilt de som anges i artikel 45.2 i förordningen, såvitt avser den åtkomst som myndigheterna i det tredjelandet eventuellt har till överförda personuppgifter.
- 3) Artikel 58.2 f och j i förordning 2016/679 ska tolkas så, att såvida det inte finns ett giltigt beslut från Europeiska kommissionen om adekvat skyddsnivå är den behöriga tillsynsmyndigheten skyldig att avbryta eller förbjuda en överföring av uppgifter till ett tredjeland som sker på grundval av standardiserade dataskyddsbestämmelser som antagits av kommissionen, när tillsynsmyndigheten, med beaktande av samtliga omständigheter i samband med denna överföring, anser att dessa klausuler inte iaktas eller inte kan iaktas i det tredjelandet och att det skydd för överförda personuppgifter som krävs enligt unionsrätten, särskilt enligt artiklarna 45 och 46 i nämnda förordning och stadgan om de grundläggande rättigheterna, inte kan säkerställas med andra medel, förutsatt att den personuppgiftsansvarige eller dennes personuppgiftsbiträde som är etablerade i unionen inte själv har avbrutit eller upphört med överföringen.

- 4) Vid prövningen av kommissionens beslut 2010/87/EU av den 5 februari 2010 om standardavtalsklausuler för överföring av personuppgifter till registerförare etablerade i tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2297 av den 16 december 2016, mot bakgrund av artiklarna 7, 8 och 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har det inte framkommit någon omständighet som påverkar beslutets giltighet.
- 5) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1250 av den 12 juli 2016 enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om huruvida ett adekvat skydd säkerställs genom skölden för skydd av privatlivet i EU och Förenta staterna är ogiltigt.

⁽¹⁾ EUT C 249, 16.07.2018.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 – Europeiska kommissionen mot Rumänien

(Mål C-549/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism – Direktiv (EU) 2015/849 – Införlivande har inte skett och/eller underrättelse om åtgärder för införlivande inte lämnats – Artikel 260.3 FEUF – Yrkande om föreläggande att betala ett schablonbelopp)

(2020/C 297/06)

Rättegångsspråk: x

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Scharf, L. Flynn, G. von Rintelen, L. Nicolae och L. Radu Bouyon)

Svarande: Rumänien (ombud: inledningsvis C.-R. Canțâr, E. Gane, L. Lițu och R. I. Hațieganu, sedan de tre sistnämnda)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet, P. Cottin och J.-C. Halleux), Republiken Estland (ombud: N. Grünberg), Republiken Frankrike (ombud: A.-L. Desjonquères, B. Fodda och J.-L. Carré), Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Domslut

- 1) Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, genom att inte senast vid utgången av den frist som fastställts i det motiverade yttrandet av den 8 december 2017 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och följaktligen genom att inte överlämna dessa bestämmelser till Europeiska kommissionen.
- 2) Rumänien ska till Europeiska kommissionen betala ett schablonbelopp på 3 000 000 euro.
- 3) Rumänien ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Konungariket Belgien, Republiken Estland, Republiken Frankrike och Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 381, 22.10.2018

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 – Europeiska kommissionen mot Irland
(Mål C-550/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism – Direktiv (EU) 2015/849 – Införlivande har inte skett och/eller underrättelse om åtgärder för införlivande har inte lämnats – Artikel 260.3 FEUF – Yrkande om föreläggande att betala ett schablonbelopp)

(2020/C 297/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Scharf, L. Flynn och G. von Rintelen)

Svarande: Irland (ombud: G. Hodge, M. Browne och A. Joyce, biträdda av G. Gilmore, BL, och P. McGarry, SC)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Estland (ombud: N. Grünberg), Republiken Frankrike (ombud: A.-L. Desjonquères, B. Fodda och J.-L. Carré)

Domslut

- 1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, genom att inte senast vid utgången av den frist som fastställts i det motiverade yttrandet av den 8 mars 2018 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och följaktligen genom att inte överlämna dessa bestämmelser till Europeiska kommissionen.
- 2) Irland ska till Europeiska kommissionen betala ett schablonbelopp på 2 000 000 euro.
- 3) Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Republiken Estland och Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 436, 3.12.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-606/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Den europeiska marknaden för underjords- och undervattenkablar – Marknadsuppdelning inom ramen för projekt – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 20 – Kommissionens befogenheter vid inspektioner i kartellärenden – Befogenhet att kopiera uppgifter utan föregående granskning och därefter kontrollera dem i kommissionens lokaler – Böter – Obegränsad behörighet)

(2020/C 297/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Nexans France SAS, Nexans SA (ombud: G. Forwood, avocate, samt M. Powell och A. Rogers, solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin och F. Castilla Contreras)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Nexans France SAS och Nexans SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – AFMB Ltd m.fl. / Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Mål C-610/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Migrerande arbetstagare – Social trygghet – Tillämplig lagstiftning – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Artikel 14 led 2 a – Begreppet ”person som hör till den resande personalen hos ett företag” – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 13.1 b – Begreppet ”arbetsgivare” – Lastbilschaufförer som normalt arbetar som anställda i två eller flera medlemsstater eller i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) – Lastbilschaufförerna har ingått ett anställningsavtal med ett företag men det är ett annat företag som utövar den faktiska arbetsledningsrätten över nämnda lastbilschaufförer och sistnämnda företag har sin hemvist i den medlemsstat där lastbilschaufförerna är bosatta – Fastställelse av vilket företag som ska anses vara ”arbetsgivare”)

(2020/C 297/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AFMB Ltd m.fl.

Motpart: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Domslut

Artikel 14 led 2 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 631/2004 av den 31 mars 2004, och artikel 13.1 b i) i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 465/2012 av den 22 maj 2012, ska tolkas så, att en internationell lastbilschaufförs arbetsgivare, i den mening som avses i dessa bestämmelser, är det företag som utövar den faktiska arbetsledningsrätten gentemot lastbilschauffören, som i praktiken bär lönekostnaderna och som i praktiken har rätt att säga upp vederbörande, och inte det företag med vilket nämnda lastbilschaufför har ingått ett anställningsavtal och som i det avtalet formellt anges som arbetsgivare till samma lastbilschaufför.

(¹) EUT C 455 av den 17.12.2018

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Bologna – Italien) – UX mot Governo della Repubblica italiana

(Mål C-658/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Upptagande till prövning – Artikel 267 FEUF – Begreppet ”nationell domstol” – Kriterier – Socialpolitik – Direktiv 2003/88/EG – Tillämpningsområde – Artikel 7 – Årlig betald semester – Direktiv 1999/70/EG – Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP – Klausulerna 2 och 3 – Begreppet visstidsanställd – Fredsdomare och ordinarie domare – Särbehandling – Klausul 4 – Icke-diskrimineringsprincipen – Begreppet ”objektiva grunder”)

(2020/C 297/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Bologna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: UX

Svarande: Governo della Repubblica italiana

Domslut

- 1) Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att en Giudice di pace (fredsdomare i Italien) omfattas av begreppet ”domstol i en medlemsstat”, i den mening som avses i denna artikel.
- 2) Artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden och artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att en fredsdomare som, inom ramen för sitt ämbete, utför verkligt och faktiskt arbete, som varken är rent marginellt eller sidoordnat, och för vilket denne erhåller ersättning av vederlagskaraktär, kan anses omfattas av begreppet arbetstagare, i den mening som avses i dessa bestämmelser, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 3) Klausul 2.1 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att begreppet visstidsanställd, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, kan omfatta en fredsdomare, som utses för en begränsad period, och som, inom ramen för sitt ämbete, utför verkligt och faktiskt arbete, som varken är rent marginellt eller sidoordnat, och för vilket denne erhåller ersättning av vederlagskaraktär, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 4) Klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken det inte föreskrivs någon rätt för en fredsdomare att ta ut en årlig betald semester på 30 dagar, såsom den semester som föreskrivs för ordinarie domare, och för det fall fredsdomare omfattas av begreppet ”visstidsanställd”, i den mening som avses i klausul 2.1 i ramavtalet, och denne befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för en ordinarie domare, om inte en sådan skillnad i behandling motiveras av de olika kvalifikationer som krävs och vilken typ av arbetsuppgifter som nämnda domare har att utföra, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 25, 21.01.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – OC m.fl., Adusbef, Federconsumatori, PB m.fl. och QA m.fl. mot Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell'Economia e delle Finanze

(C-686/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Upptagande till prövning – Artikel 63 och följande artiklar FEUF – Fri rörlighet för kapital – Artikel 107 och följande artiklar FEUF – Statligt stöd – Artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Näringsfrihet – Rätt till egendom – Förordning (EU) nr 575/2013 – Tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag – Artikel 29 – Förordning (EU) nr 1024/2013 – Artikel 6.4 – Tillsyn över kreditinstitut – Särskilda uppgifter som har tilldelats Europeiska centralbanken (ECB) – Delegerad förordning (EU) nr 241/2014 – Tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut – Nationella bestämmelser i vilka det fastställs en kapitalgräns för folkbanker som har bildats i form av kooperativa sammanslutningar och vilka tillåter begränsningar av utträdande aktieägares rätt till inlösen av sina aktier)

(2020/C 297/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: OC m.fl., Adusbef, Federconsumatori, PB m.fl. och QA m.fl.

Motparter: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell'Economia e delle Finanze

ytterligare deltagare i rättegången: Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare – Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ m.fl., Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza Scp och, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC

Domslut

- 1) Artikel 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, artikel 10 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av förordning nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat som förbjuder i medlemsstaten etablerade folkbanker att vägra att lösa in kapitalbasinstrument, men som tillåter att nämnda banker under en obegränsad tidsperiod skjuter upp inlösen av utträdande aktieägares aktier och helt eller delvis begränsar det belopp som ska lösas in, under förutsättning att de begränsningar som beslutats med utnyttjande av denna möjlighet inte går utöver vad som är nödvändigt, mot bakgrund av de nämnda bankernas tillsynssituation, för att säkerställa att de kapitalinstrument som de har utfärdat kan medräknas i bankernas kärnprimärkapital, med beaktande av bland annat de omständigheter som avses i artikel 10.3 i delegerad förordning nr 241/2014. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida så är fallet.
- 2) Artikel 63 och följande artiklar FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat, i vilka det fastställs en kapitalgräns för att bankverksamhet ska få bedrivas av folkbanker som är etablerade i denna medlemsstat och som har bildats i form av kooperativa aktiebolag, över vilken dessa banker ska ombildas till aktiebolag, minska sitt kapital så att det understiger denna gräns eller inleda ett likvidationsförfarande, under förutsättning att dessa bestämmelser är ägnade att säkerställa förverkligandet av mål av allmänt samhällsintresse och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dem. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida så är fallet.

⁽¹⁾ EUT C 35, 28.1.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 – ACTC GmbH / Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Taiga AB

(Mål C-714/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) 207/2009 – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket tigha – Invändning som framställts av innehavaren av det äldre EU-varumärket TAIGA – Delvist avslag på registreringsansökan – Artikel 8.1 b – Bedömning av risken för förväxling – Bedömning av den begreppsmässiga likheten mellan de motstående kännetecknen – Artikel 42.2 – Bevis för verklig användning av det äldre varumärket – Bevis för användning av ”en del av varorna eller tjänsterna” – Fastställande av en underkategori av varor)

(2020/C 297/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ACTC GmbH (ombud: V. Hoene, D. Eickemeier och S. Gantenbrink, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája), Taiga AB (ombud: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl, K. Thanbichler-Brandl och C. Fluhme, Rechtsanwältin)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) ACTC GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 82, 4.3.2019

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 16 juli 2020 – Europeiska kommissionen / Ungern

(Mål C-771/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Inre marknader för el och naturgas – Överföringssystem för el och naturgas – Villkor för tillträde – Förordning (EG) nr 714/2009 – Artikel 14.1 – Förordning (EG) nr 715/2009 – Artikel 13.1 – Kostnader – Fastställande av avgifter för nättillträde – Direktiv 2009/72/EG – Artikel 37.17 – Direktiv 2009/73/EG – Artikel 41.17 – Nationella rättsmedel – Principen om ett effektivt rättsskydd)

(2020/C 297/13)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och K. Talabér-Ritz)

Svarande: Ungern (ombud: inledningsvis M. Z. Fehér och Z. Wagner, därefter M. Z. Fehér)

Domslut

- 1) Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 37.17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG samt enligt artikel 41.17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG genom att inte införa en lämplig mekanism för att säkerställa rätten att överklaga den nationella tillsynsmyndighetens förordningar om fastställande av avgifter för tillträde till näten.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska kommissionen och Ungern ska bära sina respektive rättegångskostnader.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Belgische Staat, företrädd av Minister van Werk, Economie en Consumenten, med ansvarsområdet Buitenlandse handel, och Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, numera Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, numera Algemene Directie Economische Inspectie, mot Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(Mål C-73/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 1.1 – Tillämpningsområde – Begreppet privaträttens område – Talan om förbuds föreläggande som väckts av en myndighet för att skydda konsumentintressen)

(2020/C 297/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Belgische Staat, företrädd av Minister van Werk, Economie en Consumenten, med ansvarsområdet Buitenlandse handel, och Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, numera Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, numera Algemene Directie Economische Inspectie

Motparter: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Domslut

Artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en tvist mellan myndigheterna i en medlemsstat och näringsidkare etablerade i en annan medlemsstat omfattas av begreppet ”privaträttens område” i den mening som avses i den bestämmelsen när nämnda myndigheter som huvudyrkande begär fastställelse av överträdelser i form av påstått olagliga otillbörliga affärsmetoder samt förbuds föreläggande mot dessa, samt accessoriskt yrkar att svarandena ska åläggas dels att vidta åtgärder för offentliggörande, dels vite.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – förfarande inlett av E.E.

(C-80/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 650/2012 – Tillämpningsområde – Begreppet arv med gränsöverskridande verkan – Begreppet den avlidnes hemvist – Artikel 3.2 – Begreppet domstol – Huruvida notaries omfattas av reglerna om domstols behörighet – Artikel 3.1 g och i – Begreppen dom och officiell handling – Artiklarna 5, 7 och 22 – Avtal om val av domstol och av den lag som är tillämplig på arvet – Artikel 83.2 och 83.4 – Övergångsbestämmelser)

(2020/C 297/15)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.E.

Ytterligare deltagare i rättegången: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė, K.-D.E.

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ska tolkas på så sätt att en situation där den avlidne var medborgare i en medlemsstat och bodde i en annan medlemsstat vid sin död, men inte hade brutit banden med den första av dessa medlemsstater, i vilken den egendom som utgör den avlidnes kvarlåtenskap befinner sig, medan de arvsberättigade är bosatta i båda dessa medlemsstater, omfattas av begreppet "arv med gränsöverskridande verkan". Den myndighet som handlägger arvsärendet ska fastställa den avlidnes sista hemvist i endast en av dessa medlemsstater.
- 2) Artikel 3.2 i förordning nr 650/2012 ska, med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroll, tolkas på så sätt att en litauisk notarie inte utövar rättsliga funktioner när denna utfärdar ett nationellt arvsintyg. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att fastställa huruvida denna notarie agerar genom delegering från eller under kontroll av en rättslig myndighet och, därmed, kan anses utgöra en "domstol" i den mening som avses i samma bestämmelse.
- 3) För det fall den hänskjutande domstolen skulle finna att en litauisk notarie kan anses utgöra en "domstol", i den mening som avses i förordning nr 650/2012, ska artikel 3.1 g i denna förordning tolkas på så sätt att det arvsintyg som sådana notaries utfärdar kan anses utgöra en "dom", i den mening som avses i denna bestämmelse, och att de därmed, vid utfärdande av arvsintyget, kan tillämpa behörighetsreglerna i kapitel II i nämnda förordning.
- 4) Artiklarna 4 och 59 i förordning nr 650/2012 ska tolkas på så sätt att en notarie i en medlemsstat, som inte anses utgöra en "domstol", i den mening som avses i nämnda förordning, kan utfärda nationella arvsintyg, utan att tillämpa de allmänna behörighetsreglerna i den förordningen. Om den hänskjutande domstolen finner att sådana intyg uppfyller villkoren i artikel 3.1 i) i samma förordning och, därmed, kan anses utgöra "officiella handlingar", i den mening som avses i denna bestämmelse, ger de upphov till sådana rättsverkningar i de andra medlemsstaterna som officiella handlingar har enligt artiklarna 59.1 och 60.1 i nämnda förordning.
- 5) Artiklarna 4, 5, 7, 22 samt artikel 83.2 och 83.4 i förordning nr 650/2012 ska tolkas på så sätt att arvlåtarens avsikt och avtalet mellan de arvsberättigade kan leda till att det fastställs en annan behörig domstol i arvsfrågor och tillämpas en annan medlemsstats lag om arv än de som skulle följa om de kriterier som anges i denna förordning tillämpades.

⁽¹⁾ EUT C 148, 29.4.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG / Hauptzollamt Köln

(Mål C-97/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tullkodexen – Tulldeklarationer – Artikel 78 i tullkodexen – Ändring av tulldeklarationen – Deklarantens namn – Ändring av uppgifterna om den person som är deklarat som syftar till att visa att det föreligger ett indirekt ombudsförhållande – Den person som har erhållit en importlicens är indirekt företräd)

(2020/C 297/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Motpart: Hauptzollamt Köln

Domslut

Artikel 78.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas så, att tullmyndigheterna kan bevilja en begäran om ändring av en tulldeklaration som syftar till att visa att det föreligger ett indirekt ombudsförhållande mellan ett ombud, som av misstag har angett att det endast handlar i eget namn och för egen räkning, trots att ombudet hade en fullmakt från den person som innehar importlicensen, å ena sidan, och fullmaktsgivaren för vars räkning deklarationen har lämnats in, å andra sidan.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.5.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Presidenza del Consiglio dei Ministri mot BV

(Mål C-129/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2004/80/EG – Artikel 12.2 – Nationella ersättningsordningar för offer för uppsåtliga våldsbrott som garanterar en rättvis och lämplig ersättning – Tillämpningsområde – Brottsoffer som är bosatt i den medlemsstat där det uppsåtliga våldsbrottet begåtts – Skyldighet att låta detta brottsoffer omfattas av det nationella ersättningssystemet – Begreppet "rättvis och lämplig ersättning" – Medlemsstaternas ansvar vid överträdelser av unionsrätten)

(2020/C 297/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Motpart: BV

ytterligare deltagare i rättegången: Procura della Repubblica di Torino

Domslut

- 1) Unionsrätten ska tolkas så, att en medlemsstats ordning för utomobligatoriskt skadeståndsansvar för skada som vållats genom åsidosättande av unionsrätten är tillämplig på brottsoffer som är bosatta i nämnda medlemsstat, på vars territorium det aktuella uppsåtliga våldsbrottet har begåtts, med motiveringen att denna medlemsstat inte i rätt tid har införlivat artikel 12.2 i rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer.
- 2) Artikel 12.2 i direktiv 2004/80 ska tolkas så, att en schablonersättning som beviljas ett offer för ett sexuellt våldsbrott enligt en nationell ordning för ersättning till offer för uppsåtliga våldsbrott inte kan anses vara "rättvis och lämplig", i den mening som avses i denna bestämmelse, om den fastställs utan hänsyn till de allvarliga följderna för brottsoffren av det begångna brottet och kan således inte anses utgöra en lämplig ersättning för den materiella och ideella skadan.

(¹) EUT C 182, 27.05.2019.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från
Conseil d'État – Belgien) – B.M.M. (C-133/19 och C-136/19), B.S. (C-133/19), B.M. (C-136/19), B.M.O.
(C-137/19) mot Belgiska staten**

(Förenade målen C-133/19, C-136/19 och C-137/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 4.1 – Begreppet "underårigt barn" – Artikel 24.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Barnets bästa – Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Barn till referenspersonen vilka uppnått myndighetsålder under beslutsförfarandet eller under det domstolsförfarande som inletts mot beslutet om avslag på ansökan om familjeåterförening)

(2020/C 297/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: B.M.M. (C-133/19 och C-136/19), B.S. (C-133/19), B.M. (C-136/19), B.M.O. (C-137/19).

Motpart: Belgiska staten

Domslut

- 1) Artikel 4.1 första stycket c i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ska tolkas så, att den avgörande tidpunkten för fastställandet av huruvida en ogift tredjelandsmedborgare eller statslös person utgör ett underårigt barn i den bestämmelsens mening, är när ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening för underåriga barn ges in, och inte när medlemsstatens behöriga myndigheter meddelar beslut i ansökningsärendet, i förekommande fall efter det att ett beslut om avslag på ansökan har överklagats.
- 2) Artikel 18 i direktiv 2003/86 ska mot bakgrund av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den utgör hinder för att ett överklagande av ett beslut om avslag på en ansökan om familjeåterförening för ett underårigt barn avvisas av det enda skälet att barnet under domstolsförfarandets gång har uppnått myndighetsålder.

(¹) EUT C 164, 13.5.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca och från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Spanien) – CY mot Caixabank SA (C-224/19), LG och PK mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

(Förenade målen C-224/19 och C-259/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Konsumentavtal – Hypotekslån – Oskäliga avtalsvillkor – Avtalsvillkor om att det är låntagaren som ska betala samtliga omkostnader för upprättande och avveckling av hypotekslån – Rättsverkan av att nämnda avtalsvillkor förklaras ogiltiga – Nationell domstols behörighet i fråga om ett avtalsvillkor som anses vara "ogiltigt" – Kostnadsfördelning – Tillämpning av nationella bestämmelser som gäller utfyllnadsvis – Artikel 3.1 – Bedömning av avtalsvilkors oskälighet – Artikel 4.2 – Avtalsvillkor om avtalets huvudföremål eller förhållandet mellan pris och ersättning omfattas inte – Villkor – Artikel 5 – Skyldighet att formulera avtalsvillkor på ett klart och begripligt sätt – Rättegångskostnader – Preskription – Effektivitetsprincipen)

(2020/C 297/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstolar

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Parter i de nationella målen

Klagande: CY (C-224/19), LG, PK (C-259/19)

Motparter: Caixabank SA (C-224/19), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

Domslut

- 1) Artikel 6.1 och artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att de utgör hinder för att nationell domstol – för det fall ett oskäligt avtalsvillkor som anger att det är konsumenten som ska betala samtliga omkostnader för upprättande och avveckling av hypotekslån förklaras vara ogiltigt – beslutar att de belopp som erlagts enligt detta avtalsvillkor inte ska betalas tillbaka till konsumenten, såvida det inte, enligt de nationella bestämmelser som är tillämpliga utan detta avtalsvillkor, är konsumenten som ska betala samtliga omkostnader eller delar av dessa omkostnader.
- 2) Artiklarna 3, 4.2 och 5 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att de avtalsvillkor som omfattas av begreppet "avtalets huvudföremål" ska förstås som de villkor som fastställer de huvudsakliga prestationerna i detta avtal och som, som sådana, kännetecknar avtalet. De avtalsvillkor som är av underordnad betydelse i förhållande till dem som utgör själva kärnan i avtalsförhållandet kan däremot inte omfattas av detta begrepp. Att en uppläggningsavgift ingår i den sammanlagda kostnaden för ett hypotekslån kan inte vara avgörande för att uppläggningsavgiften utgör en väsentlig del av hypotekslånet. En domstol i en medlemsstat är under alla omständigheter skyldig att kontrollera att ett avtalsvillkor som avser avtalets huvudföremål är klart och begripligt formulerat, oavsett om artikel 4.2 i direktivet har införlivats med rättsordningen i denna medlemsstat eller ej.
- 3) Artikel 3.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att ett villkor i ett låneavtal mellan en konsument och ett finansinstitut som innebär att konsumenten ska betala en uppläggningsavgift är ägnat att medföra en i strid med kravet på god sed betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet för konsumenten, om finansinstitutet inte visar att denna avgift motsvarar faktiskt levererade tjänster och för finansinstitutet uppkomna kostnader. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva detta.
- 4) Artikel 6.1 och artikel 7.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en preskriptionsfrist gäller för käromål där återbetalningskrav framställs med anledning av en ogiltigförklaring av ett oskäligt avtalsvillkor, förutsatt att preskriptionsfristens börjedag och längd inte i praktiken gör det omöjligt eller orimligt svårt för konsumenten att utöva sin rätt att framställa återbetalningskrav.

- 5) Artikel 6.1 och artikel 7.1 i direktiv 93/13 samt effektivitetsprincipen ska tolkas så, att de utgör hinder för lagregler som gör det möjligt att låta konsumenten stå för en del av rättegångskostnaderna, beroende på storleken på de otillbörligen erlagda belopp som betalas åter till konsumenten med anledning av att ett avtalsvillkor förklarats vara ogiltigt såsom varande oskäligt, eftersom dessa lagregler utgör ett väsentligt hinder som kan avhålla konsumenter från att utöva sin rätt enligt direktiv 93/13 till effektiv domstolsprövning av om avtalsvillkor kan anses oskäliga.

(¹) EUT C 246, 22.07.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București – Rumänien) – JE mot KF

(Mål C-249/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 1259/2010 – Fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad – Enhetliga regler – Artikel 10 – Tillämpning av domstolslandets lag)

(2020/C 297/20)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: JE

Motpart: KF

Domslut

Artikel 10 i rådets förordning (EU) nr 1259/2010 av den 20 december 2010 om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad ska tolkas så, att uttrycket "[o]m tillämplig lag enligt artiklarna 5 eller 8 saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad" endast avser situationer där den utländska lag som är tillämplig helt saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad.

(¹) EUT C 206, 17.6.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Guimarães – Portugal) – MH, NI mot OJ, Novo Banco SA

(Mål C-253/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Insolvensförfaranden – Förordning (EU) 2015/848 – Artikel 3 – Internationell behörighet – Platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen – Enskild som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare – Motbevisbar presumtion om att platsen för dennes huvudsakliga intressen är dennes hemvist – Kullkastande av presumtionen – Situation där gäldenärens enda fasta egendom är belägen utanför gäldenärens hemvistmedlemsstat)

(2020/C 297/21)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Guimarães

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MH, NI

Motpart: OJ, Novo Banco SA

Domslut

Artikel 3.1 första och fjärde styckena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att presumptionen där för att fastställa internationell behörighet att inleda ett insolvensförfarande, enligt vilken platsen där en enskild person som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare har sina huvudsakliga intressen ska anses vara dennes hemvist, inte bryts redan av den omständigheten att personens enda fasta egendom är belägen utanför hemvistmedlemsstaten.

(¹) EUT C 206, 17.6.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – WWF Italia o.n.l.u.s., m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Mål C-411/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 6 – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Särskilda bevarandeområden – Byggandet av en vägsträcka – Bedömning av projektets konsekvenser för det berörda särskilda bevarandeområdet – Godkännande – Tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse)

(2020/C 297/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC m.fl

Motpart: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Domslut

- 1) Artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser som gör det möjligt att med hänsyn till tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse, fullfölja förfarandet för godkännande av en plan eller ett projekt vars konsekvenser för ett särskilt bevarandeområde inte kan mildras och det redan föreligger ett negativt yttrande beträffande planen eller projektet från den behöriga myndigheten, förutsatt att det inte finns någon alternativ lösning som medför mindre olägenheter för det berörda området, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 2) Artikel 6 i direktiv 92/43 ska tolkas så – för det fall en plan eller ett projekt har getts en negativ bedömning enligt artikel 6.3 i detta direktiv vad gäller planen eller projektets konsekvenser för ett särskilt bevarandeområde, och medlemsstaten trots detta har beslutat att med stöd av direktivets artikel 6.4 genomföra planen eller projektet med hänsyn till tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse – att den utgör hinder för nationella bestämmelser som gör det möjligt, efter en negativ bedömning enligt punkt 3 i denna artikel och före det slutliga antagandet av planen eller projektet enligt punkt 4 i denna artikel, att komplettera planen eller projektet med åtgärder som mildrar dess konsekvenser för detta område och som tillåter en fortsatt bedömning av dessa konsekvenser. Däremot utgör artikel 6 i direktiv 92/43, under samma omständigheter, inte hinder för bestämmelser som gör det möjligt att fastställa kompensationsåtgärder inom ramen för samma beslut, förutsatt att även övriga villkor för att tillämpa artikel 6.4 i detta direktiv är uppfyllda.

- 3) Direktiv 92/43 ska tolkas så, att det inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka tillståndssökanden ska genomföra en undersökning av en plans eller ett projekts konsekvenser för det berörda särskilda bevarandeområdet, på grundval av vilken den behöriga myndigheten gör en bedömning av dessa konsekvenser. Detta direktiv utgör däremot hinder för nationella bestämmelser enligt vilka tillståndssökanden får åläggas att i den slutliga planen eller det slutliga projektet införa föreskrifter, synpunkter och rekommendationer av landskaps- och miljömässig karaktär efter det att den behöriga myndigheten har gjort en negativ bedömning av planen eller projektet, utan att denna myndighet behöver göra en ny bedömning av den på detta sätt ändrade versionen av planen eller projektet.
- 4) Direktiv 92/43 ska tolkas så, att även om det enligt direktivet ankommer på medlemsstaterna att utse den myndighet som är behörig att bedöma en plans eller ett projekts konsekvenser för ett särskilt bevarandeområde med beaktande av de kriterier som fastställts i domstolens rättspraxis, utgör direktivet däremot hinder för att en myndighet fortsätter eller kompletterar denna bedömning när den väl har genomförts.

(¹) EUT C 328, 30.09.2019

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Cabinet de avocat UR mot Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Mål C-424/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Artikel 9.1 – Begreppet "beskattningsbar person" – Person som utövar advokatyrket – Lagakraftvunnet domstolsavgörande – Principen om rättskraft – Principens räckvidd när avgörandet är oförenligt med unionsrätten)

(2020/C 297/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cabinet de avocat UR

Motpart: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Domslut

- 1) Artikel 9.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en person som utövar advokatyrket ska anses vara en beskattningsbar person i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 2) Unionsrätten utgör hinder för att en nationell domstol, i ett mål avseende mervärdesskatt, tillämpar principen om rättskraft, när detta mål inte avser en beskattningsperiod som är identisk med den beskattningsperiod som var aktuell i det mål som gav upphov till det rättskraftiga domstolsavgörandet, och inte heller har samma föremål som detta, och när tillämpningen av denna princip skulle hindra den nationella domstolen från att beakta unionsbestämmelserna på området för mervärdesskatt.

(¹) EUT C 288, 26.08.2019

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria regionale della Campania – Italien) – Antonio Capaldo SpA mot Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

(Mål C-496/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemenskapens tullkodex – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Kontroll av varor – Begäran om ändring av tulldeklarationen – Kontroll i efterhand)

(2020/C 297/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria regionale della Campania

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Antonio Capaldo SpA

Motpart: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

Domslut

Artikel 78 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att det inleds ett förfarande för ändring av tulldeklarationen enligt den artikeln, även om de aktuella varorna i samband med en tidigare import har genomgått – utan bestridande – en fysisk kontroll som bekräftar varornas tullklassificering.

⁽¹⁾ EUT C 257, 21.10.2019

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – SIA "Soho Group" mot Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Mål C-686/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Konsumentkreditavtal – Direktiv 2008/48/EG – Begreppet "konsumentens sammanlagda kreditkostnad" – Kostnader för att förlänga krediten)

(2020/C 297/25)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SIA "Soho Group"

Motpart: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Domslut

Begreppet "konsumentens sammanlagda kreditkostnad" i artikel 3 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ska tolkas så, att detta begrepp omfattar kostnader för eventuell förlängning av krediten om de konkreta och precisa villkoren för dess eventuella förlängning, inklusive förlängningens varaktighet, ingår bland de avtalsvillkor och avtalsbestämmelser som har överenskommit mellan kreditgivaren och låntagaren i kreditavtalet, och kreditgivaren känner till kostnaderna.

(¹) EUT C 399,25.11.2019.

Överklagande ingett den 6 juni 2019 av Abaco Energy SA m.fl. av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 25 mars 2019 i mål T-186/18, Abaco Energy m.fl. mot kommissionen

(Mål C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Abaco Energy SA and Others (ombud: P. Holtrop, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 21 juli 2020 slog domstolen (sjunde avdelningen) fast att det är uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan prövas i sak och i övriga delar är ogrundat, samt att klagandena ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Julia (Rumänien) den 7 april 2020 – SC Avio Lucos SRL mot Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Mål C-176/20)

(2020/C 297/27)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Julia

Parter i det nationella målet

Klagande: SC Avio Lucos SRL

Motpart: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (¹) hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den minimiverksamhet som ska bedrivas på jordbruksarealer som vanligtvis hålls i ett skick som lämpar sig för bete måste bestå av bete med djur som jordbrukaren använder?

- 2) För det fall att ovannämnda unionslagstiftning inte utgör hinder för den nationella lagstiftning som avses i den första frågan, kan då bestämmelserna i artiklarna 4.1 a, 4.1 c och 9.1 i förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 tolkas på så sätt att begreppet aktiva jordbrukare kan omfatta en juridisk person som har ingått ett koncessionsavtal under sådana omständigheter som är för handen i det nationella målet och som är djurhållare i kraft av avtal om saklån varigenom fysiska personer i egenskap av utlånare kostnadsfritt anförtror de djur som de håller i egenskap av ägare till låntagarna med avseende på bete under de överenskomna tidsperioderna på de betesmarker som ställs till låntagarnas förfogande?
- 3) Ska bestämmelserna i artikel 60 i förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽²⁾ tolkas på så sätt att förutsättningar som har skapats på ett konstlat sätt inbegriper användning av ett koncessionsavtal och avtal om saklån som de som är aktuella i det nationella målet?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2013, s. 608

⁽²⁾ EUT L 347, 2013, s. 549

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 7 april 2020 – Fondul Proprietatea SA mot Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, i likvidation, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

(Mål C-179/20)

(2020/C 297/28)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i det nationella målet

Klagande: Fondul Proprietatea SA

Motpart: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, i likvidation, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

Intervenient: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Tolkningsfrågor

- a) Ska rumänska statens antagande av bestämmelser i vilka det till fördel för två av staten majoritetsägda bolag stadgas att
- a.1. dessa bolag beviljas prioriterad åtkomst vid inmatningsordningen samt att den systemansvarige för överförings-systemet är skyldig att köpa stödtjänster av dessa bolag, och att
 - a.2. el som produceras av dessa båda bolag beviljas garanterad åtkomst till elnäten för att säkerställa dessa bolags oavbrutna drift,
- anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, det vill säga en åtgärd som finansieras av staten eller vidtas med hjälp av statliga medel, som har selektiv karaktär och som kan påverka handeln mellan medlemsstaterna? Om den frågan besvaras jakande, borde då detta statliga stöd ha anmälts enligt artikel 108.3 FEUF?
- b) Är det förenligt med bestämmelserna i artikel 15.4 i direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ att rumänska staten beviljar en rätt till garanterad åtkomst till elnätet varigenom två av staten majoritetsägda bolag garanteras oavbruten drift?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Suceava (Rumänien) den 23 april 2020 – BE, DT mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

(Mål C-182/20)

(2020/C 297/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Suceava

Parter i det nationella målet

Resningsökande: BE, DT

Motparter: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

Tolkningsfråga

Utgör direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ samt principerna om skatteneutralitet, om rätten till avdrag för mervärdesskatt och om förutsebarhet i beskattningen, under sådana omständigheter som dem som föreligger i det nationella målet, hinder för en nationell lagstiftning som innebär att en ekonomisk aktör mot vilken ett konkursförfarande har inletts är skyldig att automatiskt och utan ytterligare kontroller justera mervärdesskatten, varvid avdrag för mervärdesskatt nekas för beskattningsbara transaktioner som har utförts före det att konkursförfarandet inleddes, och att betala in den avdragsgilla mervärdesskatten? Utgör proportionalitetsprincipen, under sådana omständigheter som dem som föreligger i det nationella målet, hinder för en sådan nationell lagstiftning med beaktande av de ekonomiska konsekvenserna för den ekonomiska aktören och att en sådan justering är slutgiltig?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Overijssel (Nederländerna) den 25 maj 2020– XXXX mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-217/20)

(2020/C 297/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Overijssel

Parter i det nationella målet

Klagande: XXXX

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden tolkas så, att en arbetstagare inte förlorar sin lön, eller en del av sin lön, på grund av utövandet av sin rätt till årlig semester? Eller ska denna bestämmelse tolkas så, att arbetstagaren bibehåller sin lön under utövandet av sin rätt till årlig semester, oavsett orsaken till att vederbörande inte arbetar under semestern?
- 2) Ska artikel 7.1 i [direktiv 2003/88] tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser och nationell praxis enligt vilka en arbetstagare, som är arbetsoförmögen på grund av sjukdom, under sin semester ska bibehålla samma lön som denne uppbar omedelbart innan semesterledigheten inleddes, även om denna lön på grund av långvarig arbetsoförmåga är lägre än lönen vid full arbetsförmåga?

- 3) Ska en nedsättning av lönen under semester som tas ut under en period då arbetstagaren är arbetsförmögen tolkas så, att den strider mot varje arbetstagares rätt till betald semester enligt artikel 7 i [direktiv 2003/88] och EU-domstolens fasta praxis?

(¹) EUT L 299, 2003, s. 9.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Mureş (Rumänien) den 27 maj 2020 –
Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD mot SC Samidani Trans SRL**

(Mål C-218/20)

(2020/C 297/31)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Mureş

Parter i det nationella målet

Klagande: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD

Motpart: SC Samidani Trans SRL

Tolkningsfrågor

- 1) Tolkningen av artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (¹):] Utesluter valet av den lag som ska vara tillämplig på det individuella anställningsavtalet tillämpningen av lagen i det land där arbetstagaren vanligtvis har utfört sitt arbete eller utesluter lagvalet tillämpningen av artikel 8.1 andra meningen i förordningen?
- 2) Tolkningen av artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I):] Utgör den minimilön som är tillämplig i det land där arbetstagaren vanligtvis har utfört sitt arbete en rättighet som omfattas av de ”bestämmelser som inte kan avtalas bort enligt den lag som, om inget lagval gjorts, skulle ha varit tillämplig” enligt artikel 8.1 andra meningen i förordningen?
- 3) Tolkningen av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I):] Kan införandet av en klausul i det individuella anställningsavtalet som hänvisar till bestämmelserna i den rumänska lagen om arbete anses vara liktydigt med att välja den rumänska lagen som tillämplig lag, när det beaktas att det i Rumänien är allmänt känt att arbetsgivaren bestämmer innehållet i det individuella anställningsavtalet på förhand?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 29 maj
2020 – Euro Delta Danube Srl mot Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul
Județean Tulcea**

(Mål C-225/20)

(2020/C 297/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța

Parter i det nationella målet

Klagande: Euro Delta Danube Srl

Motpart: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

Tolkningsfråga

1) Utgör bestämmelserna i artiklarna 2.23 och 19 i kommissionens delegerade förordning nr 6[4]0/2014 [av den 11 mars 2014] om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013⁽¹⁾ vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken – under sådana omständigheter som dem som är för handen i det nationella målet – en jordbrukare blir föremål för administrativa sanktioner vid för hög deklaration av arealer med motiveringen att jordbrukaren inte uppfyller villkoren för stödberättigande för den för högt deklarerade arealen, eftersom jordbrukaren odlar en areal med vattenbruksanläggningar, som jordbrukaren innehar i kraft av ett koncessionsavtal, utan att kunna styrka att koncessionsgivaren godkänt att marken används för jordbruksändamål?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor (EUT L 181, 2014, s. 48).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 4 juni 2020 – WD mot Job-medium GmbH i likvidation

(Mål C-233/20)

(2020/C 297/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: WD

Motpart: Job-medium GmbH i likvidation

Tolkningsfrågor

1. Är en nationell bestämmelse enligt vilken kontant ersättning för icke uttagen årlig betald semester inte betalas ut om arbetstagaren utan att särskilda skäl föreligger väljer att sluta sin anställning i förtid förenlig med artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 7 i arbetstidsdirektiv 2003/88/EG⁽¹⁾?
2. Om frågan besvaras nekande:
 - 2.1. Ska det i så fall prövas huruvida det var möjligt för arbetstagaren att ta ut semester?
 - 2.2. Enligt vilka kriterier ska en sådan prövning göras?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 5 juni 2020 – Federatie Nederlandse Vakbeweging mot Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Mål C-237/20)

(2020/C 297/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i det nationella målet

Klagande: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Motparter: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.1 i direktiv 2001/23/EG⁽¹⁾ tolkas så, att villkoret att "konkursförandet eller det motsvarande insolvensförandet ska inledas i syfte att likvidera överlåtarens tillgångar" är uppfyllt om
 - i) överlåtarens konkurs är oundviklig och överlåtaren således verkligen är insolvent,
 - ii) syftet med konkursförandet enligt nederländsk rätt är att få in största möjliga intäkter för borgenärskollektivet genom att likvidera gäldenärens tillgångar, och
 - iii) det i ett prepack-förfarande före konkursbeslutet förbereds en överlåtelse av (en del av) företaget och överlåtelsen genomförs först efter konkursbeslutet, varvid
 - iv) den tilltänkta konkursförvaltare som domstolen utsett ska låta sig styras, före konkursbeslutet, av borgenärskollektivets intressen och av samhällsintressen, såsom intresset av att bevara sysselsättningen, och den tilltänkta tillsynsdomare, som också utsetts av domstolen, ska övervaka att så sker,
 - v) syftet med prepack-förfarandet är att i det efterföljande konkursförandet möjliggöra en likvidationsmetod där (en del av) det företag i drift (going concern) som ingår i överlåtarens tillgångar säljs för att få in största möjliga intäkter för borgenärskollektivet och så långt det är möjligt bevara sysselsättningen, och
 - vi) utformningen av förfarandet säkerställer att detta mål faktiskt är styrande?
- 2) Ska artikel 5.1 i direktivet tolkas så, att villkoret att "konkursförandet eller det motsvarande insolvensförandet står under tillsyn av en behörig offentlig myndighet" är uppfyllt om överlåtelsen av (en del av) företaget förbereds i ett prepack-förfarande före konkursbeslutet och genomförs efter konkursbeslutet och
 - i) före konkursbeslutet följs av en tilltänkt konkursförvaltare och en tilltänkt tillsynsdomare som utsetts av domstolen som saknar rättsliga befogenheter,
 - ii) den tilltänkta konkursförvaltaren enligt nederländsk rätt före konkursbeslutet ska låta sig styras av borgenärskollektivets intressen och av andra samhällsintressen, såsom intresset av att bevara sysselsättningen, och den tilltänkta tillsynsdomaren ska övervaka att så sker,
 - iii) den tilltänkta konkursförvaltarens och den tilltänkta tillsynsdomarens uppgifter inte skiljer sig från konkursförvaltarens och tillsynsdomarens uppgifter vid en konkurs,

- iv) det avtal enligt vilket företaget överläts och som förberetts under ett prepack-förfarande ingås och genomförs först efter det att företaget har försatts i konkurs,
- v) domstolen vid ett konkursbeslut kan utse en annan person än den tilltänkta konkursförvaltaren eller den tilltänkta tillsynsdomaren till konkursförvaltare eller tillsynsdomare, och
- vi) konkursförvaltaren och tillsynsdomaren omfattas av samma krav på objektivitet och oavhängighet som en konkursförvaltare och tillsynsdomare i en konkurs som inte har föregåtts av ett prepack-förfarande och de på grundval av sitt lagstadgade uppdrag är skyldiga att, oavsett i vilken utsträckning de har varit inblandade före konkursbeslutet, avgöra huruvida den överlåtelse av (en del av) företaget som förberetts före konkursbeslutet ligger i borgenärskollektivets intresse och, om så inte är fallet, besluta att överlåtelsen inte ska äga rum, samtidigt som de hela tiden har befogenhet att av andra skäl, exempelvis på grund av andra samhällsintressen, såsom intresset av att bevara sysselsättningen, besluta att den överlåtelse av (en del av företaget) som förberetts före konkursbeslutet inte ska äga rum?

(¹) Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EUT L 82, 2001, s. 16).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance du Luxembourg
(Belgien) den 5 juni 2020 – BJ mot État belge**

(Mål C-241/20)

(2020/C 297/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance du Luxembourg

Parter i det nationella målet

Kärande: BJ

Svarande: État belge

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 45 FEUF hinder för sådana bestämmelser som dem som är i fråga i det nationella målet, oavsett om dessa återges i ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning, enligt vilka en skattskyldig person, vid beräkningen av skatten på hans inkomst i hemviststaten, förlorar en viss del av grundavdraget och av hans andra personliga skatteförmåner (som en nedsättning av skatten för långsiktigt sparande, det vill säga premier som betalats i enlighet med ett individuellt avtal om livförsäkring, och en nedsättning av skatten för utgifter i samband med energisparande), på grund av att den skattskyldiga personen, under det aktuella året, även har erhållit lön i en annan medlemsstat, vilken har beskattats där?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande, förblir svaret jakande om den skattskyldiga personen inte uppbär någon betydande inkomst – i kvantitativt eller proportionellt hänseende – i sin hemviststat, men denna stat ändå kan bevilja personen dessa skatteförmåner?
- 3) Om den andra frågan ska besvaras jakande, förblir svaret jakande om den skattskyldiga personen, enligt ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning mellan hemviststaten och den andra staten, i denna andra stat har åtnjutit de personliga skatteförmåner som föreskrivs i skattelagstiftningen i den andra staten, med avseende på de inkomster som är skattepliktiga i denna andra stat, men dessa skatteförmåner inte innefattar vissa av de skatteförmåner som den skattskyldiga personen i princip har rätt till i hemviststaten?

- 4) Om den tredje frågan ska besvaras jakande, förblir svaret jakande om den skattskyldiga personen, trots sistnämnda skillnad, erhåller en nedsättning av skatten i denna andra stat som åtminstone motsvarar den nedsättning som personen har förlorat i sin hemviststat?
- 5) Är svaren på frågorna identiska mot bakgrund av artiklarna 63.1 och 65.1 a i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt med avseende på sådana bestämmelser som dem som är i fråga i det nationella målet, oavsett om dessa återges i ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning, enligt vilka en skattskyldig person, vid beräkningen av skatten på hans inkomst i hemviststaten, förlorar en viss del av grundavdraget och av hans andra personliga skatteförmåner (som en nedsättning av skatten för långsiktigt sparande, det vill säga premier som betalats i enlighet med ett individuellt avtal om livförsäkring, och en nedsättning av skatten för utgifter i samband med energisparande), på grund av att den skattskyldiga personen, under det aktuella året, även har erhållit hyresintäkter från en fastighet som vederbörande äger i en annan medlemsstat, vilka har beskattats där?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Midden-Nederland (Nederländerna) den 29 maj 2020 – X och Z mot Autoriteit Persoonsgegevens

(Mål C-245/20)

(2020/C 297/36)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Midden-Nederland

Partetr i det nationella målet

Sökande: X och Z

Svarande: Autoriteit Persoonsgegevens

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 55.3 i förordning 2016/679 ⁽¹⁾ tolkas så, att med "domstolar som behandlar personuppgifter i sin dömande verksamhet" kan avses en domstol som ger tillgång till inlagor innehållande personuppgifter genom att översända kopior av dessa inlagor till en journalist, på det sätt som beskrivs i förevarande beslut om hänskjutande?
 - 1a. Har det för svaret på denna fråga betydelse huruvida den nationella tillsynsmyndighetens kontroll av denna typ av behandling av uppgifter påverkar domstolens oberoende prövning i konkreta mål?
 - 1b. Har det för svaret på denna fråga betydelse att den nationella domstolen anser att arten av och syftet med behandlingen av uppgifterna är att informera en journalist för att underlätta dennes rapportering från den offentliga förhandlingen i en rättsprocess och på så sätt tillgodose intresset av offentlighet och insyn i rättskipningen?
 - 1c. Har det för svaret på denna fråga betydelse att behandlingen av uppgifterna uttryckligen grundas på nationell rätt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgien) den 3 juni 2020 – Openbaar Ministerie mot EA

(Mål C-246/20)

(2020/C 297/37)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Parter i det nationella målet

Sökande: Openbaar Ministerie

Svarande: EA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2.1 i direktiv 2006/126/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att ett körkort automatiskt ska erkännas av medlemsstaterna när utfärdandet av körkortshandlingen grundar sig på utbyte av ett körkort som registrerats som förlorat i det utfärdande landet och som har förlorat sin giltighet i det utfärdande landet?
2. Får en medlemsstat vägra att erkänna det körkort som utbyttts enligt artikel 11.4 andra stycket i direktiv 2006/126/EG när utbytet ägde rum vid en tidpunkt då den medlemsstat som utfärdade det ursprungliga körkortet har återkallat behörigheten att framföra motorfordon till dess den berörda personen har uppfyllt de villkor som krävs för att återfå körkortet?
3. Får en medlemsstat ändå vägra att erkänna den utbytta körkortshandlingen om den medlemsstat i vilken frågan om erkännande av körkortshandlingen uppkommer, på grundval av konkreta och säkra uppgifter, kan slå fast att behörigheten att framföra motorfordon inte längre förelåg vid tidpunkten för utbytet av körkortshandlingen?
4. Får en medlemsstat ändå vägra att erkänna den utbytta körkortshandlingen när frågan om erkännande avser en medborgare i den medlemsstat där frågan om erkännande uppkommer och denna medlemsstat konstaterar att den berörda personen, på grundval av konkreta och säkra uppgifter, vid tidpunkten för utbytet och/eller tidpunkten för begäran om erkännande inte uppfyllde minimikraven för att erhålla ett körkort i den medlemsstaten?
5. Ska artikel 2.1 i direktiv 2006/126/EG tolkas så, att den skapar ojämlikhet mellan en medborgare i en medlemsstat som precis har återfått sin rätt att framföra motorfordon efter att ha uppfyllt de villkor som krävs för att återfå ett återkallat körkort och en medborgare som också ålagts att uppfylla dessa villkor men som under tiden förvärvar ett utländskt körkort, oberoende av huruvida bosättningskravet har åsidosatts eller utbytet har genomförts på grundval av ett körkort som inte längre är giltigt i den utfärdande medlemsstaten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort. (EUT L 403, 2006, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 10 juni 2020 – Gtflix Tv / DR

(Mål C-251/20)

(2020/C 297/38)

Rättegångsspråk: *franska*

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Gtflix Tv

Motpart: DR

Tolkningsfrågor

Ska artikel 7 led 2 i förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ tolkas så, att den person som anser sig ha fått sina rättigheter kränkta genom att nedsättande uttalanden har spridits på internet och därför agerar både för att få till stånd en rättelse av uppgifter och avlägsnande av innehåll och för att utverka ersättning för ideell och ekonomisk skada till följd därav, får göra anspråk, vid domstol i varje medlemsstat där ett innehåll som lagts ut på nätet är eller har varit åtkomligt, på ersättning för skada som vållats i denna medlemsstat, i enlighet med domen eDate Advertising (punkterna 51 och 52) [dom meddelad av EU-domstolen den 25 oktober 2011 i de förenade målen C-509/09 och C-161/10]? Eller ska vederbörande, i enlighet med domen Svensk Handel (punkt 48) [dom meddelad av EU-domstolen den 17 oktober 2017 i mål C-194/16], framställa detta skadeståndsanspråk vid den domstol som är behörig att förordna om rättelse av uppgifter och avlägsnande av nedsättande kommentarer?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 9 juni 2020 – Impexco N.V. mot Novartis AG

(Mål C-253/20)

(2020/C 297/39)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Parter i det nationella målet

Klagande: Impexco N.V.

Motpart: Novartis AG

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 34–36 FEUF tolkas så, att när företag med ekonomiska band släpper ut ett märkesläkemedel (referensläkemedel) och ett generiskt läkemedel på EES-marknaden, kan då varumärkesinnehavarens motstånd mot en fortsatt saluföring av det generiska läkemedlet i importstaten genom en parallellimportör efter att det har ompaketerats genom att det försetts med märkesläkemedlets (referensläkemedlet) varumärke leda till en konstlad avskärmning av marknaderna mellan medlemsstaterna?
2. Om denna fråga ska besvaras jakande: Ska varumärkesinnehavarens hinder mot ommärkningen då prövas på grundval av BMS-kriterierna?
3. Påverkas svaret på dessa frågor av den omständigheten att det generiska läkemedlet och märkesläkemedlet (referensläkemedlet) är identiska, respektive enligt artikel 3 punkt 2 i det kungliga dekretet av den 19 april 2001 om parallellimport har samma terapeutiska effekt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 9 juni 2020 – PI Pharma NV mot Novartis AG och Novartis Pharma NV

(Mål C-254/20)

(2020/C 297/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Brussel

Parter i det nationella målet

Klagande: PI Pharma NV

Motpart: Novartis AG och Novartis Pharma NV

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 34–36 FEUF tolkas så, att när företag med ekonomiska band släpper ut ett märkesläkemedel (referensläkemedel) och ett generiskt läkemedel på EES-marknaden, kan då varumärkesinnehavarens motstånd mot en fortsatt saluföring av det generiska läkemedlet i importstaten genom en parallellimportör efter att det har ompaketerats genom att det försetts med märkesläkemedlets (referensläkemedlet) varumärke leda till en konstlad avskärmning av marknaderna mellan medlemsstaterna?
2. Om denna fråga ska besvaras jakande: Ska varumärkesinnehavarens hinder mot ommärkningen då prövas på grundval av BMS-kriterierna?
3. Påverkas svaret på dessa frågor av den omständigheten att det generiska läkemedlet och märkesläkemedlet (referensläkemedlet) är identiska, respektive har samma terapeutiska effekt enligt artikel 3 punkt 2 i det kungliga dekretet av den 19 april 2001?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 18 juni 2020 –
Finanzamt T mot S**

(Mål C-269/20)

(2020/C 297/41)

Rättegångsspråk: Tyskland

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Finanzamt T

Motpart: S

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den befogenhet som ges medlemsstaterna enligt artikel 4.4 andra stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter⁽¹⁾ att såsom en enda skattskyldig kunna anse sådana personer som är etablerade inom landets territorium och som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band, utövas på så sätt
 - a) att endast en av dessa personer ska anses såsom skattskyldig, vilket innebär att personen är skattskyldig för samtliga de transaktioner som utförs av dessa personer, eller på så sätt
 - b) att den omständigheten att en enda person ska anses såsom skattskyldig nödvändigtvis innebär att det bildas en mervärdesskattegrupp, åtskild från de nära förbundna personerna, som är en fiktiv enhet som inrättats särskilt för mervärdesskatteändamål, vilket orsakar stora förluster av skatteintäkter?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras i enlighet med a): Följer det av Europeiska unionens domstols praxis med avseende på andra ändamål än rörelsen i den mening som avses i artikel 6.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter (Europeiska unionens domstols dom av den 12.02.2009, VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:88) att en skattskyldig person
 - a) som bedriver en ekonomisk verksamhet och därvid tillhandahåller tjänster mot vederlag i den mening som avses i artikel 2.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter,

b) och samtidigt utövar en verksamhet som denne bedriver i egenskap av offentlig myndighet (myndighetsutövning), vilket innebär att denne inte anses såsom skattskyldig person enligt artikel 4.5 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17.05.1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter,

inte ska beskattas för den del av sin ekonomiska verksamhet som avser tjänster som denne tillhandhåller utan vederlag för sin offentligrättsliga verksamhet enligt artikel 6.2 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17.05.1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter?

(¹) EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Massa (Italien) den 19 juni 2020 –
GN, WX mot Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara**

(Mål C-274/20)

(2020/C 297/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Massa

Parter i det nationella målet

Klagande: GN, WX

Motpart: Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet förbud mot "diskriminering på grund av nationalitet", i den mening som avses i artikel 18 FEUF, tolkas så, att det är förbjudet för medlemsstaterna att stifta lagar som, även på ett indirekt, dolt och/eller materiellt sätt, kan skapa problem för medborgare i andra medlemsstater?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, kan artikel 93.1-bis i Codice della Strada (vägtrafiklagen) om förbud mot att framföra fordon med utländska registreringsskyltar (oavsett i vilket namn fordonet är registrerat) efter 60 dagars bosättning i Italien, anses skapa problem för medborgare i andra medlemsstater (som äger bilar med utländska registreringsskyltar) och följaktligen utgöra diskriminering på grund av nationalitet?
- 3) Ska uttrycken
 - a) "rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier", i artikel 21 FEUF,
 - b) "den inre marknaden" vilken "ska omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördragen", i artikel 26 FEUF,
 - c) "[f]ri rörlighet för arbetstagare ska säkerställas inom unionen", i artikel 45 FEUF,
 - d) "inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium [ska] förbjudas", i artiklarna 49 FEUF–55 FEUF,
 - e) "inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom unionen [ska] förbjudas beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan medlemsstat än mottagaren av tjänsten", i artiklarna 56 FEUF–62 FEUF,

tolkas så, att nationella bestämmelser som, även enbart på ett indirekt, dolt och/eller materiellt sätt, kan begränsa eller försvåra unionsmedborgarnas utövande av rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, rätten till fri rörlighet för arbetstagare inom unionen, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster eller på något sätt påverka dessa rättigheter, också är förbjudna?

- 4) Om den tredje frågan besvaras jakande, kan artikel 93.1-bis i Codice della Strada (vägtrafiklagen) om förbud mot att framföra fordon med utländska registreringsskyltar (oavsett i vilket namn fordonet är registrerat) efter 60 dagars bosättning i Italien anses begränsa, försvåra eller på något sätt påverka utövandet av rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, rätten till fri rörlighet för arbetstagare inom unionen, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgien) den 25 juni 2020 – CO, ME, GC och 42 andra mot MJ, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens råd, Eulex Kosovo

(Mål C-283/20)

(2020/C 297/43)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Kärande: CO, ME, GC och 42 andra

Svarande: MJ, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens råd, Eulex Kosovo

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

Ska artiklarna 8.3 och 10.3 i rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp av den 4 februari 2008 om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo ⁽¹⁾, före ändringen genom rådets beslut 2014/349/Gusp av den 12 juni 2014 ⁽²⁾, i förekommande fall jämförda med alla andra bestämmelser som eventuellt kan vara relevanta, tolkas så, att de ger uppdragschefen, i eget namn och för egen räkning, ställningen som arbetsgivare åt den internationella civila personal som arbetade åt uppdraget Eulex Kosovo under perioden före den 12 juni 2014 eller, med beaktande särskilt av artiklarna 8.5 och 9.3 i den gemensamma åtgärden 2008/124/Gusp före den ändring som skedde den 12 juni 2014, att de ger Europeiska unionen och/eller en unionsinstitution, såsom Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens råd eller någon annan eventuell institution, ställningen som arbetsgivare, för vars räkning uppdragschefen ska ha handlat fram till och med nämnda datum med stöd av en fullmakt, delegering av befogenheter eller någon annan form av ställföreträdarskap, som i förekommande fall ska fastställas?

⁽¹⁾ EUT L 42, 2008, s. 42.

⁽²⁾ Rådets beslut 2014/349/Gusp av den 12 juni 2014 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (EUT L 174, 2014, s. 42).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal judiciaire – Bobigny (Frankrike) den 30 juni 2020 – BNP Paribas Personal Finance SA mot ZD

(Mål C-288/20)

(2020/C 297/44)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal judiciaire – Bobigny

Parter i det nationella målet

Kärande: BNP Paribas Personal Finance SA

Svarande: ZD

Tolkningsfrågor

- 1) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13 (¹), om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?
- 2) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
 - det i låneerbjudandet i detalj anges vilka växlingstransaktioner som kommer att genomföras under kreditens löptid och det preciseras att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som föranleder transaktionen och som offentliggörs på Europeiska centralbankens webbplats?
 - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
 - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
 - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på creditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar,trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämnande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppbär några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 3) För det fall fråga 2 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 2 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,27 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 20 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 4) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?
- 5) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?

- 6) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 30 juni 2020 – IB mot FA

(Mål C-289/20)

(2020/C 297/45)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: IB

Motpart: FA

Tolkningsfråga

När det, såsom i förevarande fall, framgår av de faktiska omständigheterna att en av makarna lever i två medlemsstater, kan denne make då anses ha hemvist – i den mening som avses i artikel 3 i förordning 2201/2003 (¹) och vid tillämpning av denna bestämmelse – i två medlemsstater med följderna att när de villkor som föreskrivs i denna artikel är uppfyllda i två medlemsstater är domstolarna i båda dessa medlemsstater behöriga att pröva en ansökan om äktenskapsskillnad?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EGT L 338, 2003, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 30 juni 2020 – AS Latvijas Gāze mot Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Mål C-290/20)

(2020/C 297/46)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Satversmes tiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: AS Latvijas Gāze

Motparter: Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 23 och 32.1 i direktiv 2009/73/EG ⁽¹⁾ tolkas så att medlemsstaterna är skyldiga att anta en rättslig reglering enligt vilken, å ena sidan, samtliga slutkunder kan välja vilken typ av nät, överföringsnät eller distributionsnät, som kunden ska anslutas till och, å andra sidan, den systemansvarige är skyldig att tillåta anslutning till ifrågakvarande nät?
- 2) Ska artikel 23 i direktiv 2009/73/EG tolkas så att medlemsstaterna är skyldiga att anta en rättslig reglering enligt vilken det endast är tillåtet för slutkunder som är icke-hushållskunder (det vill säga, endast industrikunder) att ansluta sig till överföringsnätet för naturgas?
- 3) Ska artikel 23 i direktiv 2009/73/EG, särskilt begreppet ”nya industrikunder”, tolkas så att nämnda artikel fastställer en skyldighet för medlemsstaterna att anta en rättslig reglering enligt vilken det endast är tillåtet för slutkunder som är icke-hushållskunder (det vill säga, endast industrikunder) som inte tidigare har varit anslutna till distributionsnätet, att ansluta sig till överföringsnätet för naturgas?
- 4) Ska artiklarna 2 led 3 och 23 i direktiv 2009/73/EG tolkas så att de utgör hinder mot en medlemsstats rättsliga reglering enligt vilken överföringen av naturgas inkluderar överföring av naturgas direkt till slutkundens nät för försörjning av naturgas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 2009, s. 94). Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 juli 2020 – Icade Promotion Logement SAS mot Ministère de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-299/20)

(2020/C 297/47)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Icade Promotion Logement SAS

Motpart: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 392 i direktiv [2006/112/EG] ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 tolkas så, att ordningen för marginalbeskattning endast ska tillämpas på leveranser av fast egendom för vilka den beskattningsbara person som säljer egendomen vidare betalade mervärdesskatt utan att ha rätt att dra av skatten vid inköpet? Eller kan ordningen, med stöd av denna artikel, tillämpas på leveranser av fast egendom för vilka den beskattningsbara personen inte betalade skatt, antingen på grund av att inköpet inte omfattas av skattens tillämpningsområde eller på grund av att inköpet, även om det omfattas av tillämpningsområdet, undantas från skatteplikt?
- 2) Ska artikel 392 i direktiv [2006/112] av den 28 november 2006 tolkas så, att ordningen för marginalbeskattning inte kan tillämpas på leveranser av mark för bebyggelse i två situationer:
 - när den obebyggda mark som köptes in har blivit mark för bebyggelse mellan den tidpunkt då marken köptes in och då den beskattningsbara personen sålde den vidare,

- och när markens egenskaper, mellan den tidpunkt då marken köptes in och då den beskattningsbara personen sålde den vidare, har ändrats, exempelvis genom avstyckning i tomter eller utförande av arbeten för att betjäna dem med olika nät (vägar, dricksvatten, elektricitet, gas, sanering, telekommunikation)?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 22 juli 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-328/20)

(2020/C 297/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin och B.-R. Killmann)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7 och 67 i förordning (EG) nr 883/2004 (¹) samt enligt artikel 4 i förordning nr 883/2004 och artikel 7.2 i förordning (EU) nr 492/2011 (²) genom att den infört en justeringsmekanism vad avser familjebidrag och skatteavdrag för arbetstagare vars barn stadigvarande är bosatta i en annan medlemsstat, och
- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 genom att den infört en justeringsmekanism vad avser skattelättnaden "Familienbonus Plus", äktamakeavdraget, avdraget för ensamstående föräldrar och ett avdrag för underhåll till barn som beviljas migrerande arbetstagare vars barn stadigvarande är bosatta i en annan medlemsstat, samt
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Österrike beviljar personer som arbetar i landet, för deras barn, i form av enhetliga schablonbelopp, ett familjebidrag och ett skatteavdrag för barn (vilka utgör familjeförmåner och sociala förmåner) samt skattelättnaden "Familienbonus Plus", äktamakeavdrag, ett avdrag för ensamstående föräldrar och ett avdrag för underhåll till barn. Kommissionen understryker att den österrikiska lagstiftningen, sedan den 1 januari 2019, föreskriver att dessa statliga förmåner ska justeras utifrån den allmänna prisnivån i den medlemsstat där barnet är stadigvarande bosatt.

Första grunden

Kommissionen hävdar att familjebidraget och skatteavdraget för barn utgör familjeförmåner, i den mening som avses i förordning nr 883/2004. Kommissionen anser att artiklarna 7 och 67 i denna förordning förbjuder att en medlemsstat föreskriver att frågan huruvida familjeförmåner ska beviljas eller deras storlek görs avhängig av huruvida arbetstagarens familjemedlemmar är bosatta i den medlemsstat som beviljar dessa förmåner. Kommissionen anser emellertid att Österrike, genom att införa denna justering just har låtit familjeförmåner för barn bli beroende av i vilken medlemsstat dessa är bosatta. Kommissionen menar därför att Österrike har åsidosatt artiklarna 7 och 67 i förordning nr 883/2004.

Andra grunden

Kommissionen hävdar dessutom att denna justeringsmekanism medför att förmånstagare vars barn är bosatta i medlemsstater där prisnivån är högre behandlas förmånligare än personer vars barn är bosatta i Österrike, medan personer vars barn är bosatta i medlemsstater där prisnivån är lägre behandlas mindre förmånligt. Kommissionen har emellertid understrukit att Österrike när den införde denna anpassning utgått från att den skulle medföra statliga besparingar, vilket enligt kommissionen med nödvändighet innebär att det är vanligare att de personer som beviljas dessa förmåner och avdrag har barn som är bosatta i länder där prisnivån är lägre än i Österrike.

Kommissionen anser således att Österrike genom denna justeringsmekanism indirekt diskriminerar migrerande arbetstagare. Kommissionen menar att det inte föreligger någon objektiv omständighet som motiverar denna diskriminering. Österrike åsidosätter, vad avser familjebidraget och skatteavdraget för barn, likabehandlingsprincipen, såsom denna stadfästs i enligt artikel 4 i förordning nr 883/2004 och artikel 7.2 i förordning nr 492/2011, och, vad avser samt skattelättnaden "Familienbonus Plus", äktamakeavdraget, avdraget för ensamstående föräldrar och avdraget för underhåll till barn, likabehandlingsprincipen, såsom denna stadfästs i artikel 7.2 i förordning nr 492/2011.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 2011, s. 1).

Överklagande ingett den 22 juli 2020 av Volotea, SA av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-607/17, Volotea mot kommissionen

(Mål C-331/20 P)

(2020/C 297/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Volotea, SA (ombud: M. Carpagnano, avvocato, och M. Nordmann, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkterna 1 och 2 i domslutet i den överklagade domen, och
- delvis ogiltigförklara artikel 1.2, 1.3 och 1.4 i kommissionens beslut (¹) av den 29 juli 2016 angående statligt stöd SA.33983 som Italien beviljat som ersättning till flygplatser på Sardinien för allmännyttiga tjänster och återkravet av stödet, i den mån det rör klaganden, eller

i andra hand

- upphäva punkterna 1 och 2 i domslutet i den överklagade domen, och
- återförvisa målet till tribunalen.

Klaganden yrkar vidare att domstolen ska förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tribunalen tillämpade begreppet statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF felaktigt. Mer specifikt tillämpade tribunalen begreppet ekonomisk fördel felaktigt, överskred sin behörighet genom att ersätta kommissionens resonemang med sitt eget och feltolkade kriterierna om selektivitet, statliga medel och snedvridning av konkurrensen.

Tribunalen gjorde fel som fann det statliga stödet motiverat enligt artikel 107.3 FEUF och riktlinjerna för finansiering av flygplatser och för statliga igångsättningsstöd för flygbolag med verksamhet på regionala flygplatser.

Tribunalen underlät att beakta principen om berättigade förväntningar när den beslutade om återkrav, gjorde fel i frågan om huruvida artikel 296.2 FEUF åsidosatts på grund av bristande motivering från kommissionens sida och åsidosatte klagandens rätt till ett effektivt rättsmedel.

(¹) Kommissionens beslut (EU) 2017/1861 av den 29 juli 2016 om statligt stöd SA.33983 (2013/C) (f.d. 2012/NN) (f.d. 2011/N) – Italien – Ersättning till flygplatser på Sardinien för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster (tjänst av allmänt ekonomiskt intresse) (EUT L 268, 2017, s. 1).

Överklagande ingett den 23 juli 2020 av Easyjet Airline Co. Ltd av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 maj 2020 i mål T-8/18, Easyjet Airline mot kommissionen

(Mål C-343/20 P)

(2020/C 297/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Easyjet Airline Co. Ltd (ombud: J. Rivas Andrés, avocat, A. Manzaneque Valverde, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen och/eller ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1861 (¹) av den 29 juli 2016 om statligt stöd SA.33983 (2013/C) (f.d. 2012/NN) (f.d. 2011/N) – Italien – Ersättning till flygplatser på Sardinien för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster (tjänst av allmänt ekonomiskt intresse), i den del det berör klaganden,
- alternativt undanröja den överklagade domen och återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i domstolen och i första instans.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar att den överklagade domen ska upphävas med åberopande av följande fyra grunder:

För det första innehöll den överklagade domen en felaktig rättstillämpning genom att prövningen av två rekvisit för statligt stöd blandades samman (statliga medel och fördel).

För det andra innehöll den överklagade domen en felaktig rättstillämpning genom att det slogs fast att kriteriet om marknadsekonomiska aktörer inte kunde användas i det aktuella fallet. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den drog slutsatsen att flygplatsoperatörerna inte bidrog med betydande summor av egna medel och inte agerade som privata marknadsoperatörer. Resonemanget i den överklagade domen beträffande det faktum att kriteriet om marknadsekonomiska aktörer inte använts stred dessutom mot artikel 345 FEUF, principerna om likabehandling och icke-diskriminering, och mot Easyjets rätt till försvar.

För det tredje innehöll den överklagade domen en felaktig rättstillämpning genom att tribunalen drog slutsatsen att flygplatsoperatörerna endast agerade som mellanhänder åt regionen Sardinien.

För det fjärde innehöll den överklagade domen en felaktig rättstillämpning vad gäller identifieringen av: (i) de som i slutändan gynnas av det regionala systemet, (ii) den indirekta fördelen, och (iii) systemets bieffekter.

(¹) EUT L 268, 2017, s. 1.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 15 juni 2020 – Pollinis France mot kommissionen

(Mål T-371/20)

(2020/C 297/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pollinis France (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten C. Lepage)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut att avslå ansökan om tillgång till handlingar som registrerats under nummer GESTDEM nr 2020/0498 i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾
- förplikta Europeiska kommissionen att betala 3 000 euro till sökanden som ersättning för rättegångskostnader med tillämpning av artikel 134.1 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det ifrågasatta beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 4.3 andra stycket i förordning (EG) nr 1049/2001 då Europeiska kommissionen underlät att ange skälen till tillämpningen av undantaget rörande skyddet för institutionens beslutsförande.
2. Andra grunden: Det ifrågasatta beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 4.3 andra stycket i förordning (EG) nr 1049/2001 då det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet av de begärda handlingarna och de begärda handlingarna ska anses utgöra "lagstiftningshandlingar" som det ska ges större tillgång till.
3. Tredje grunden: Det ifrågasatta beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 ⁽²⁾, eftersom det undantag som anges i artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 ska tolkas och tillämpas mer restriktivt när de begärda uppgifterna rör miljöutsläpp.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).

Talan väckt den 20 juni 2020 – Daxx mot REA

(Mål T-381/20)

(2020/C 297/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Daxx sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten J. Bober)

Svarande: Genomförandeorganet för forskning

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades den 13 november 2019 (ARES 2019 7018535 – 13/11/2019) om partiellt avslag avseende bidragsberättigade kostnader och återkrav av bidrag från EU samt om ersättning för skada, och
- förplikta Genomförandeorganet för forskning att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Felaktigt bedömning av de faktiska omständigheterna och åsidosättande av polsk arbetsrätt.
2. Andra grunden: Åsidosättande av grundläggande principer i EU-rätten, särskilt rättsstatsprincipen.
3. Tredje grunden: Avsaknad av oegentligheter avseende sökanden.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
5. Femte grunden: Felaktigt påstående om att sökanden har brutit mot avtalsbestämmelser.
6. Sjätte grunden, som åberopas alternativt: Det angripna beslutet antogs felaktigt av REA, som är ett genomförandeorgan, istället för Europeiska kommissionen.
7. Sjunde grunden, som åberopas alternativt: Åsidosättande av lagstiftningen i Konungariket Belgien.
8. Åttonde grunden, som åberopas alternativt: Svarandens yrkanden om ersättning har framställts för sent.

Talan väckt den 19 juni 2020 – Flašker mot kommissionen

(Mål T-392/20)

(2020/C 297/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Petra Flašker (Grosuplje, Slovenien) (ombud: advokaten K. Zdolšek)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska kommissionen meddelade den 24 mars 2020 i ärende SA.43546 – Påstått statligt stöd till Lekarna Ljubljana, vari kommissionen anger att de åtgärder som är föremål för sökandens klagomål inte utgör statligt stöd utan att ha inlett någon formell granskning,
- förplikta Europeiska kommissionen att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre rättsliga grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet är så motstridigt motiverat att det utgör ett åsidosättande av motiverings-skyldigheten enligt artikel 296 FEUF.
2. Andra grunden: Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och felaktig rättstillämpning i det att kommissionen slog fast att de aktuella åtgärderna utgör befintligt stöd.
 - Sökanden gör i denna del gällande att kommissionens beslut grundas på felaktiga och ofullständiga uppgifter, och på en felaktig rättslig kvalificering av dessa uppgifter, vilket utgör ett åsidosättande av artiklarna 107 och 108 FEUF.
3. Tredje grunden: Den felaktiga bedömning av de faktiska omständigheterna och felaktiga rättstillämpning som anges i de båda första rättsliga grunderna påvisar tillräckliga problem i kommissionens bedömning av ärendet, samt att kommissionen underlåtit att företa en tillräcklig prövning av relevanta omständigheter innan den fattade beslut om formellt granskningsförfarande. Dessa problem vinner även stöd i de andra processuella svårigheter som anges i den tredje grunden. Mot denna bakgrund var kommissionen enligt sökanden skyldig att inleda ett formellt granskningsförfarande, och kommissionen har – genom att inte inleda något sådant förfarande – åsidosatt sökandens processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF.

Talan väckt den 27 juni 2020 – Global Translation Solutions mot kommissionen

(Mål T-404/20)

(2020/C 297/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Global Translation Solutions ltd. (Valletta, Malta) (ombud: advokaten C. Mifsud-Bonnici)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 april 2020 om att (i) tilldela del 22 EN>MT i upphandlingsförfarandet TRAD19 till den utvalda anbudsgivaren och (ii) inte välja det anbud som sökanden inkommit med för del 22, samt alla relevanta beslut som meddelats av sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att svarandens beslut av den 17 april 2020 om att (i) tilldela del 22 EN>MT i upphandlingsförfarandet TRAD19 till den utvalda anbudsgivaren och (ii) inte välja det anbud som sökanden inkommit med för del 22, är rättsstridiga eftersom de grundas på en uppenbart och väldigt felaktig bedömning av formuleringen i standardpoängskalan för bedömning av utvärderingstestet.
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att svarandens beslut av den 17 april 2020 om att (i) tilldela del 22 EN>MT i upphandlingsförfarandet TRAD19 till den utvalda anbudsgivaren och (ii) inte välja det anbud som sökanden inkommit med för del 22, är rättsstridiga eftersom formuleringen i standardpoängskalan strider mot lagen bland annat mot artikel 160.1 i finansförordningen⁽¹⁾ och åsidosätter allmänna rättsprinciper i unionsrätten bland annat likabehandlingsprincipen och principen om öppenhet, vilka även omfattar offentlig upphandling.

3. Tredje grunden: Sökanden gör gällande att svarandens beslut av den 17 april 2020 om att (i) tilldela del 22 EN>MT i upphandlingsförfarandet TRAD19 till den utvalda anbudsgivaren och (ii) inte välja det anbud som sökanden inkommit med för del 22, är rättsstridiga eftersom svaranden har underlåtit att, såsom krävs enligt unionsrätten och domstolens praxis, motivera sitt beslut att inte välja sökandens anbud.
4. Fjärde grunde: Sökanden gör gällande att svarandens beslut av den 17 april 2020 om att (i) tilldela del 22 EN>MT i upphandlingsförfarandet TRAD19 till den utvalda anbudsgivaren och (ii) inte välja det anbud som sökanden inkommit med för del 22, är rättsstridiga eftersom svarandens agerande under skriftväxlingen med sökanden efter den 17 april 2020, i synnerhet vad gäller dennes förklaringar avseende standardpoängskalan och de ”på förhand definierade felen”, åsidosatte omsorgsprincipen, principen om god förvaltningssed och principen om offentlig upphandling.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Talan väckt den 3 juli 2020 – KT mot EIB

(Mål T-415/20)

(2020/C 297/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: KT (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att förevarande talan kan upptas till sakprövning och bifalla den, där inbegripet invändningen om rättsstridighet,
- och följaktligen
 - ogiltigförklara beslutet av den 24 mars 2020 att som disciplinpåföljd säga upp sökanden med omedelbar verkan, med avgångsvederlag, samt
 - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, särskilt åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Andra grunden: Beslutsfattaren saknar behörighet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om iakttagande av rimliga tidsfrister, särskilt åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om opartiskhet. Sökanden anför härvid en invändning om rättstridighet, varvid denne gör gällande att artikel 40 i personalföreskrifterna för Europeiska investeringsbanken (EIB) strider mot principen om opartiskhet, vad gäller objektiv opartiskhet. Sökanden anser vidare det förfarande som genomförts av EIB strider mot principen om opartiskhet, vad gäller subjektiv opartiskhet.

5. Femte grunden: Uppenbart oriktig bedömning i flera fall samt åsidosättande av reglerna om skydd för personuppgifter.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 3 juli 2020 – KU mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-425/20)

(2020/C 297/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: KU (ombud: advokaten R. Wardyn)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska utrikestjänstens beslut av den 17 september 2019 om att avslå sökandens begäran om bistånd,
- ogiltigförklara beslutet av den 3 april 2020 om att avslå sökandens klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,
- förplikta svaranden att betala 15 000 euro i rimlig kompensation för den mobbning som sökanden har blivit utsatt för,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Otillräcklig motivering och underlåtenhet att pröva bevisningen.
 - Det görs gällande att Europeiska utrikestjänstens beslut av den 17 september 2019 och den 3 april 2020 inte är tillräckligt motiverade, vilket strider mot förvaltningens skyldighet att motivera sina beslut (artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 18 i den europeiska kodexen för god förvaltningssed).
 2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning; åsidosättande av artikel 12a i tjänsteföreskrifterna.
 - Europeiska utrikestjänsten åsidosatte artikel 12a i tjänsteföreskrifterna när den vägrade att anse att X:s agerande, som beskrivs i sökandens begäran om bistånd, utgjorde mobbning i den mening som avses i denna artikel.
 3. Tredje grunden: Uppenbart felaktig bedömning.
 - Europeiska utrikestjänsten gjorde en uppenbart felaktig bedömning när den vägrade att anse att X:s agerande, som beskrivs i sökandens begäran om bistånd, utgjorde mobbning.
 4. Andra grunden: Åsidosättande av biståndsskyldigheten; åsidosättande av artikel 24 i tjänsteföreskrifterna.
 - Det görs gällande att perioden på mer än 16 månader var en oskälig tidsfrist för en förfrågan och att Europeiska utrikestjänsten, tillsammans med utrednings- och disciplinbyrån, åsidosatte principen om skälig tidsfrist och skyldigheten att agera skyndsamt, och därmed artikel 24 i tjänsteföreskrifterna.
-

Talan väckt den 7 juli 2020 – JR mot kommissionen

(Mål T-435/20)

(2020/C 297/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* JR (ombud: advokaterna L. Levi och A. Champetier)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak och bifalla den,
- och följaktligen
 - ogiltigförklara beslutet av den 15 april 2020 i den del det innebär att ingen ändring görs till följd av sökandens begäran om omprövning av uttagningskommitténs beslut av den 16 december 2019 om att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande i det interna uttagningsprovet COM/03/AD/18 (AD6) – 1 – Administrators, och i den mån det är påkallat ogiltigförklara nämnda beslut av den 16 december 2019, och
 - förplikta svaranden att ersätta de sammanlagda rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av de regler som styr kommittén arbete.
2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och av principen om god förvaltningssed.

Talan väckt den 10 juli 2020 – Jindal Saw och Jindal Saw Italia mot kommissionen

(Mål T-440/20)

(2020/C 297/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Jindal Saw Ltd (New Delhi, Indien), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italien) (ombud: advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/527 av den 15 april 2020 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien när det gäller Jindal Saw Limited till följd av tribunalens dom i mål T-301/16, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 10.1 i förordning (EG) nr 1225/2009 och av den allmänna principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av lag.
2. Andra grunden: Åsidosättande av den allmänna principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av lag och den allmänna rättssäkerhetsprincipen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 266 FEUF och artikel 264 FEUF.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och artikel 5.1 och 5.4 FEU.
5. Femte grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 103 i tullkodexen för unionen och artikel 296 FEUF.
7. Sjunde grunden: Kommissionen hade inte befogenhet att besluta att Jindal's importörer skulle registreras och åsidosättande av artikel 14.5 i förordning (EG) nr 1225/2009.

Talan väckt den 10 juli 2020 – Jindal Saw och Jindal Saw Italia mot kommissionen

(Mål T-441/20)

(2020/C 297/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jindal Saw Ltd (New Delhi, Indien), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italien) (ombud: advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/526 av den 15 april 2020 om återinförande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien när det gäller Jindal Saw Limited till följd av tribunalens dom i mål T-300/16, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 16.1 i förordning (EG) nr 597/2009 och av den allmänna principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av lag.
2. Andra grunden: Åsidosättande av den allmänna principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av lag och den allmänna rättssäkerhetsprincipen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 266 FEUF och artikel 264 FEUF.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och artikel 5.1 och 5.4 FEU.

5. Femte grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 103 i tullkodexen för unionen och artikel 296 FEUF.
7. Sjunde grunden: Kommissionen hade inte befogenhet att besluta att Jindal's importörer skulle registreras och åsidosättande av artikel 24.5 i förordning (EG) nr 597/2009.

Överklagande ingett den 13 juli 2020 – Grangé och Van Strydonck mot EUIPO – Nema (åme)

(Mål T-442/20)

(2020/C 297/60)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Isaline Grangé (Edegem, Belgien) och Alizée Van Strydonck (Strombeek-Bever, Belgien) (ombud: advokaten M. De Vroey)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Nema Srl (San Lazzaro di Savena, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klagandena

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket åme – Registreringsansökan nr 17 895 139

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 juni 2020 i ärende R 2960/2019-4

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 13 juli 2020 – Sanford mot EUIPO – Avery Zweckform (Etiketter)

(Mål T-443/20)

(2020/C 297/61)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Sanford LP (Atlanta, Georgia, Förenta staterna) (ombud: advokaten J. Zecher)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Avery Zweckform GmbH (Oberlindern/Valley, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 141999-0002

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 15 maj 2020 i ärende R 2413/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå det överklagande som ingetts av motparten vid överklagandenämnden den 11 december 2018 avseende det beslut som fattats av annulleringsenheten vid EUIPO den 25 oktober 2018, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6.1 a i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 7.1 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 63.2 i förordning nr 6/2002.

Talan väckt den 13. juli 2020 – VeriGraft mot Easme

(Mål T-457/20)

(2020/C 297/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VeriGraft AB (Göteborg, Sverige) (ombud: advokaterna P. Hansson og M. Persson)

Svarande: Genomförandeorganet för små och medelstora företag (Easme)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Easmes begäran om återbetalning av kostnader för sammanlagt 258 588,80 EUR är ogiltig,
- fastställa att de kostnader som Easme har avvisat att ersätta (helt eller delvis), på sammanlagt 258 588,80 EUR utgör stödberättigade kostnader,
- fastställa att Easmes debetnota på 106 928,74 EUR är ogiltig, och
- förplikta Easme att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat tre grunder.

1. Första grunden avser att begäran om återbetalning åsidosätter rätten till god förvaltning:

- Det går inte med ledning av begäran om återbetalning, inbegripet bilagan till denna, att utläsa vilka specifika kostnader som avvisats av Easme eller varför de avvisades. Rätten till god förvaltning, vilken föreskrivs i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i synnerhet motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

2. Andra grunden avser att de kostnader som avvisats är stödberättigade enligt stöдавtalet:
 - De kostnader som avvisats är under alla omständigheter stödberättigade enligt stöдавtalet mellan VeriGraft och Easme, eftersom de nämnts i stöдавtalet och har angetts i de periodiska rapporter som Easme har godkänt.
3. Tredje grunden avser att debetnotan under alla omständigheter är ogiltig, eftersom de kostnader som burits av VeriGraft är stödberättigade enligt stöдавtalet:
 - VeriGraft har haft kostnader som överstiger de belopp som Easme kräver tillbaka och debetnotan är således under alla omständigheter ogiltig även av detta skäl.

Överklagande ingett den 21 juli 2020 – Eggy Food mot EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)

(Mål T-464/20)

(2020/C 297/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Tyskland) (ombud: advokaten J. Eberhardt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket YOUR DAILY PROTEIN – Registreringsansökan nr 17 953 235

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 8 maj 2020 i ärende R 2235/2019-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förordna om offentliggörande av ansökan om EU-varumärke nr 17 953 235, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 24 juli 2020 – LD mot kommissionen

(Mål T-474/20)

(2020/C 297/64)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: LD (ombud: M. Velardo, avvocato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara

- beslutet av den 20 juni 2019 att inte låta sökanden delta i provet vid Assessment Center i förfarandet för uttagningsprov EPSO/AD/371/19,
- beslutet av den 31 oktober 2019 att avslå begäran om omprövning av beslutet att utesluta sökanden från förfarandet för uttagningsprov EPSO/AD/371/19,
- tillsättningsmyndighetens beslut av den 22 april 2020 att avslå det klagomål som sökanden framställt enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

Vidare yrkas att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem i mål T-456/20, LA/kommissionen.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV